

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Butlletí informatiu de les
barriades de C'an Pastilla, Me-
ravelles, Es Piliàri, Ses Ca-
denes, S'Arenal, Son Verí,
Cala Blava, Badia Gran i les
altres urbanitzacions.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer.
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005 S'Arenal.

Butlletí Informatiu n.º 19

Octubre 1982

Preu 50 Ptes.

EDITORIAL

LA VEU DE MALLORCA

Mallorca arriba a les eleccions generals del 28 d'octubre amb un sentiment generalitzat de cansament i desànim. Decepció lògica i legítima de "la cosa política", tanmateix. Esperàvem que amb l'adveniment de la democràcia els problemes dels mallorquins serien debatuts seriosament, ja amb plena llibertat. I que començarien a trobar solució d'acord amb els interessos generals de la nostra terra. L'acabament del franquisme aixecà grans il·lusions i entusiasmes per tot arreu. I també a les Illes. Ara tot això és aigua passada. Els problemes de Mallorca no s'han resolt. Més alarmant encara: ni tan sols s'han fet arribar al

Congrés o al Senat.

Això ha estat així perquè els diputats i senadors de les Illes han actuat a Madrid absolutament d'esquena als interessos dels pobles insulars. Convé dir, però, que hi han jugat el paper que els fou assignat. Ells no són els portaveus de les inquietuts dels pobles de les Illes, sinó tan sols el "peonatge provincial" de les maquinàries de poder —o d'oposició, tant se val!— d'àmbit estatal. Els partits centralistes esperen que l'electorat passiu i conformista de la "Província de Balears" envii cap a Madrid els diputats "cuneros" i alguns senadors fantasmals. I fins ara el centralisme ha obtingut

l'assentiment d'unes Illes que semblen no reaccionar davant qual-sevol indignitat centralista. Ahir fou una llista encapçalada per un Iñigo Cervero; avui és un Estatut miserable i pendent encara; demà pot ésser un titella de l'estil dels Rodríguez Miranda que demani el vot dels mallorquins, menorsquins y eivissencs.

Mentre les opcions nacionalistes no facin camí a les Illes, Mallorca seguirà sense veu a les Corts Generals. Els diputats i senadors "provincials" que ara tenim són el producte final de la dependència política de Mallorca, de les Illes. No espereu que aixequin una encesa protesta en nom dels pobles

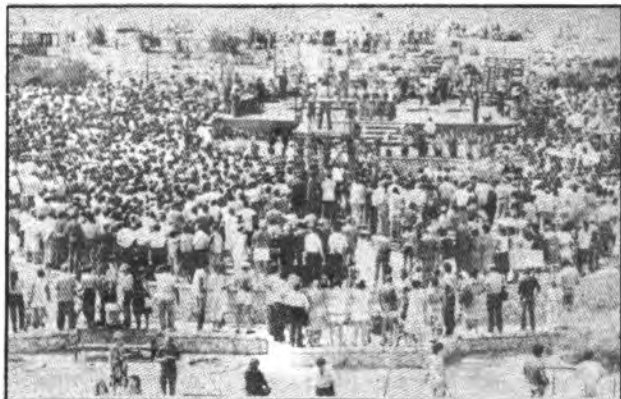
de les Illes. Aquesta no és la seva funció, el seu paper és el que ja coneixem: ésser comparses passives d'uns partits centralistes que ignoren la nostra terra i els seus problemes.

El balanç d'aquests anys darrers és absolutament decepcionant per Mallorca. Un Estatut de tercera sense aprovar. Uns consells escassament operatius. Una política de tarifes molt per davall de Canàries. Un fons de Compensació Interterritorial —establer per acord UCD-PSOE— que destina una misèria a inversions a les Illes. Un turisme vital per a l'economia insular que no s'ha sabut fer compatible amb una ordenació territorial que

protegeixi uns espais naturals amenaçats de destrucció imminent i irreversible. Una agricultura agonitzant, descapitalitzada i desorganitzada. Una indústria amb sectors en crisi que esperen una reestructuració dinàmica. Una petita empresa ofegada per l'absència de crèdits assequibles i amenaçada per uns monopolis agressius. I una cultura autòctona que segueix vegetant dins la més completa marginació, mentre una tímida normalització lingüística s'ha estancat just iniciat el camí.

Els mallorquins esperem de la democràcia que aquests problemes —vitals per al futur del nostre país— siguin el centre de l'atenció dels

polítics elegits pel vot popular del nostre poble. L'espectacle d'una dreta nostàlgica del franquisme; del caos d'una UCD convertida en un galliner de personalismes; d'un PSOE on uns i altres esperen —talment els d'UCD!— que la consigna de Madrid els doni la victòria i l'escó enfront dels enemics interns; i d'un PCE enfonsat dins el neostalinisme, espoltrit fins a la frontera del testimonialisme... tot això és una visió denigrant del que ha d'ésser la democràcia. Els nacionalistes del PSM aspirem a ésser —al Congrés i Senat— la veu de Mallorca que, com els fets demostren, mai no seran els titelles insulars del centralisme.

El sorteig extraordinari del "Dia del Mar", va congrega a un públic nombrosíssim a la Plaça de les Meravelles.

Els nins del Col·legi de Sant Idelfonso varen ser ajudats per un grup de "misses" vestides de pagesa.

El passat dia 4 de setembre, la direcció de Ràdio Popular va convidar als corresponents dels pobles a un dinar de treball i de companyerisme al Restaurant de Ca'n Prunes de S'Aranyassa. Al final, tots, directius i corresponents, posaren per a la nostra revista.

«Semper idem»

Si, sempre igual. I fins quan? Limitant-nos a un sol dels senyals d'identitat del poble català: fins quan continuarà, la llengua catalana, reduïda a un mínim d'audiència en els mitjans de comunicació: diaris, ràdio, i tele? Fins quan els infants que reben tot l'ensenyament en català no arribaran al deu per cent? Fins quan la publicitat a Catalunya continuarà majoritàriament en castellà? Fins quan no trobarem en català tots els rètols que envolten la nostra activitat diària? Però, d'altra banda, quants catalans (catalans dels Països Catalans) anhelan avui que s'acabi la postergació de la seva llengua? Les «disimuladas providencias que consigan el efecto sin que se note el cuidado» recomanades per Felip V als seus corregidors a Catalunya estan ja molt a prop d'aconseguir no ésser necessàries. Què en queda a la Catalunya Nord de consciència de catalanitat? I a les Illes i al País Valencià, quin percentatge de catalans volen, encara, contraposar la seva catalanitat al seu espanyolisme? I a Catalunya, quants de botiflers no ens envolten?

Els pobles són allò que la història fa que puguin ésser. Cal explicar quines han estat les relacions dels Països Catalans amb l'Estat espanyol durant els darrers segles? És que el domini cas-

tellà, des del 1714, ha deixat un moment d'imposar-se per evitar que augmentés la responsabilitat col·lectiva dels catalans fins a exigir majoritàriament llur autodeterminació?

Al llarg de la història universal s'han presentat problemes semblants al nostre. Molts no han aconseguit resoldre's. Altres, sí. En aquests darrers casos els camins han estat: o la lluita armada (recordi's Irlanda) o l'avinença mútua (Estats federals). El caràcter català és essencialment pactista, en efecte. Però, compte!, les solucions per mútua avinença han implicat en tot cas el respecte als drets i als interessos aliens. I aquí això no es dona: si es parla de solidaritat és per exigir solidaritat dels oprimits, naturalment, envers els opressors; si es parla de discriminació, és per parlar de la que fem nosaltres, no ells; si es parla d'exigències nacionals, la nació no és la nostra —que neguen—, sinó la seva, la que té el poder a les mans. Aquestes premisses no són les que permeten avinences; algú diu: no!, i no som precisament nosaltres. Quin camí queda, doncs, als últims catalans?

Estar convençuts de la força de la nostra raó, i que aquesta, tard o d'hora, podrà imposar-se. No aconseguiríem d'Espanya, potser mai, el reconeixement dels nostres drets a l'autodeterminació, però pertanyem a Europa, i això ens obre l'esperança: Europa no pot perdurar dividida absurdament en Estats delimitats per fronteres productes de guerres i de malvestats. El futur lluminós d'Europa és la unió de les nacions que constitueixen el continent. L'Europa unida esborrarà fronteres i injustícies seculars. Totes les nacions i totes les cultures seran igualment salvaguardades. I Catalunya, i la seva cultura mil·lenària, serà una més entre totes.

Aquest camí és, tanmateix, llarg i difícil. Serà, potser, la conquesta dels nostres nrets. Mentrestant, la salvació de la catalanitat l'hem d'aconseguir mitjançant l'esforç personal, convertint l'egoisme personal en egoisme col·lectiu. Malgrat tantes defeccions, tantes traïcions i la lamentable manca de visió política de tants polítics catalans (la finalitat de molts dels quals és assolir poder), hem de fer que el nacionalisme arrel i s'estengui. Hem de retornar a la resistència activa a les lleis anticatalanes. Hem d'exacerbar el nostre patriotisme avantposant Catalunya —sempre que sigui necessari— als mateixos problemes econòmics i socials: sense verbositat, que incrementa la indiferència envers la veritat; amb esforç i treball efectiu.

I convertir cada nova campanya electoral en campanya per Catalunya. No sols necessitem majoria nacionalista als nostres Ajuntaments i al Parlament català, sinó també grups parlamentaris a Madrid que facin sentir la veu de Catalunya amb immunitat a tota mena de pressions, proveguin aquestes de la dreta, del centre o de l'esquerra, car el centralisme no coneix tendències polítiques a l'hora de fer un front comú per consensuar lleis que tendixin a minvar la capacitat d'autogovern dels catalans.

No esperem miracles. Però servem l'esperança. Ha d'arribar un dia que aquests camins ja no seran necessaris. Arribarà un dia que els homes ja no subordinaran les normes d'acceptació de solucions, o les normes de repulsa, a una finalitat fundada en l'egoisme. Ha d'arribar un dia que el nostre nacionalisme no sigui ja necessari ni pugui tenir sentit. Però això encara no és: és impossible que avui ens puguin dir que la solució que propugnem, l'autodeterminació, no perjudica els seus interessos legítims. Als nostres drets s'oposen els seus drets. Fins quan?

Miquel Ponsetí Vives

(ERC)

AQUESTA TERRA

BALL DE VOT

Suárez: jo no som aquell que som però si que ho som, perquè ara estic aquí però no hi som gaire, però hi som massa al mateix temps que hi estic poc.

Varis partits distints i un sol «centro» vertader. I jo, elector inconscient i despreocupat de la política que votava per a la meua tranquil·litat espiritual i pau interior, que sempre havia cregut que el «centro está en el medio», i en lloc més, que votava als que fins ara havien comandat car s'havien aplegat en un partit centrista i victoriós. Ara, què he de fer? a les properes eleccions, qui he de votar? Oh, Deu mevet!:

Cuán presto se vá el placer
cómo después de acordado,
dá dolor;

cómo a nuestro parecer,
cualquier tiempo pasado
fue mejor.

L'equilibri d'interessos que havien aconseguit de formar els quatre (o més) que ens comanden s'ha desbaratat. Els seus punts en comú: L'individualisme, el personalisme, l'egoisme i l'oportunisme que els mantien units, han estat al cap i a la fi també la seva mort.

I què és podia esperar d'uns homes que en lloc d'ideals polítics tenien interessos polítics, els quals es tradueixen en tota casta de manobres, fantasies, filigranes, habilitats i astúcies per a mantenir el poder i continuar en situació de privilegi. I seguir mitigant el paro a nivell familiar, clar. Perquè a tots els ajuntaments centristes, cosins, germans, nebots, fills i tota casta de parents de regidors o dirigents del partit centrista, no cal que passin gens de pena per a trobar feina, sempre hi haurà o una depuradora o unes oposicions a qualsevol cosa on enxufar-los.

I ara tots aquets què pensen fer? Ni la U.C.D. ni la C.D.S. ho tenen gens clar per poder tornar guanyar les eleccions.

S'apuntaran al P.S.O.E. o a A.P.? O per ventura formaran una coalició de centro-dreta o de centro-esquerra segons el vent. I ja tornarem a veure «los mismos perros con distintos collares».

Bon vent pel cul a tothom i a re-veure.

PEDRADA

LOHAPA: RACIONALIZAR LAS
HAUTONOMIAS.

Foner.

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____

Adreça _____

Població _____ Tel. _____

M'interessa una subscripció:

☐ Anual 600 ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____ Suc. _____

Compte n.º _____ Titular _____

☐ Enviaré l'import } Taló n.º _____

Gir Postal _____

Signatura, _____

Ompliu aquesta targa i enviau-la al Camí Canteres, 132, s'Arenal.

50 arenalers responen

Sobre la creació del nostre municipi

Des de Ca'n Pastilla fins el Cap Blanc és el nostre municipi. Ho és perquè és una comunitat amb els mateixos interessos, una mateixa geografia i ho és per la voluntat d'una majoria acaparadora dels qui habitam a aquesta zona.

Necessitam, però, homes i dones que defensin el nostre plet, que el defensin a Ciutat i que el defensin a Madrid.

Ara, és temps d'eleccions. Els arenalers conscients, tant de dretes com d'esquerrres, només poden votar un partit, si volen que es dugui a terme la creació del nostre municipi. Els homes del PSM nacionalistes de les Illes, defensaran al Congrés i al Senat, els interessos de Mallorca. Defensaran la idea de la nostre independència municipal, que és la de la majoria dels enquestats d'aquest mes d'octubre.

MARGARIDA COMES I SEGUI. Mestressa de casa.

—Si: La problemàtica de S'Arenal no te res a veure amb la de Llucmajor o la de Ciutat. Això és un ajuntament turístic.

ENCARNA RUIZ I NOGUERA. Cambre-
ra.

—Si: Fa falta a tots els pobles i S'Arenal és un poble ben gran.

ANTONIO ROJAS I MORALES. Taxista.

—Si: Podrem resoldre els nostres problemes.

BRIGIDA CANO I PALOS. Cambre-
ra.

—Si: Tots els pobles necessiten un ajuntament i el nostre també.

JAUME VICENS I MESTRE. Pintor.

—Si: Amb un Ajuntament arreglarem el problema de les escoles a Ca'n Pastilla.

JULIA FERRER MOIA. Jubilat.

—Si: Els regidors i el batle seran d'aquí.

FIDEL SOLSONA I GIL. Tècnic en tele-
fonia.

—Si: ordenarem el nostre poble a la nostra manera.

JAUME CLAR I FAR. Director Hostal
Son Cayos.

—Si: Podrem solucionar els petits problemes. Tendrem el batle i els regidors per aquí.

FRANCESCA PONS I MOLL. Mestressa
de casa.

—Si: Es ben necessari. A Ciutat no saben de la nostra problemàtica.

MARIA ESCANDELL I CARDONA. Mestressa de casa.

—Si: Així podrem veure els regidors qualche vegada.

DOLORES ARJONA I PACHON. Cam-
brera.

—Si: Per molts d'assumptes he d'anar a Ciutat o a Llucmajor.

EMILIO BUENO RINCON. Hosteleria.

—Si: S'Arenal ja és mes gran que Llucmajor.

AGUSTIN COSANO MENDOZA.

—Si: tendrem el poble millor ordenat, el mercat dels dijous és un desastre.

PILAR ELVIRA LOPEZ. Mestressa de casa.

—Si: Podrem arreglar s'Arenal a la nostra manera.

CUSTODIA SANCHEZ MORO. Netetja.

—Si: Fa falta un ajuntament per arreglar el nostre poble.

JOANA FRAU I LLADO. Mestressa de casa.

—Si: a l'oficina de S'Arenal no se pot arreglar casi res.

XAVIER JORDA I CATALA. Electricista.

—Si: S'Arenal ja no és un llogaret. No te perque haver de dependre dels altres.

JOSE LOPEZ I PEREZ. Cafeteria Lis.

—Si: Cent per cent. Podrem solucionar el nostres problemes aquí.

ALFONSO CABEZA SANCHEZ. Fajin.

—Si: ho tendrem mes aprop.

MANUEL CANO VIANA.

—Si: les coses que se resolen a Llucmajor i a Ciutat les podrem resoldre aquí.

SANTIAGO MORENO FERNANDEZ. Llenterné.

—No: ja està be així.

FRANCISCO ROBLES GARCIA. Pica-
pedrer.

—Si: podrem arreglar les nostres coses aquí.

LEOPOLDO CAMINA MARTINEZ. Cui-
ner.

—Si: Serà molt més comodo per a tots.

JOAQUINA GIMENEZ ENARES. Mes-
tressa de casa.

—Si: un ajuntament fa falta a tots els pobles.

RAMON LOPEZ ALARCON. Cambrer.

—Si: El poble està xapat i l'hem d'unir.

LOURDES VEGA MOLES. Mestressa de casa.

—Si: Tots els pobles en tenen.

FRANCISCO GARCIA GARCIA. Pica-
pedrer.

—Si: Ajudarà a la formació del nostre poble.

MAGDALENA CORRO I NOGUERA. Governanta.

—Si: hem d'ajuntar el nostre poble que ara està xapat.

ISIDORA ARZONA MOSCOSO. Cambre-
ra de pisos.

—Si: El nostre poble és molt gran.

CARMEN RUIZ OSORIO. Mestressa de casa.

—Si: Podrem solucionar les nostres coses aquí mateix.

MIQUEL VILLALBA VAZQUEZ.

—Si: A la part de Llucmajor no se cuiden de la netetja.

SEBASTIA RIBOT I SBERT. Apoteca-
ri.

—Si: Serà una millora pels habitants de S'Arenal.

GLORIA SANTOLARIA NASARRE. Mestressa de casa.

—Si: Si ajuntam tot s'Arenal podrem sollicitar un institut de segona ensenyança.

CONCHA MARTIN LUQUE. Mestressa de casa.

—Si: No vull anar mes a Llucmajor.

JOAQUIN IBANYEZ PASQUAL. Pensio-
nista.

—Si: S'Arenal no està assistit així com toca.

JOSEFA RAYA MARTINEZ. Cambre-
ra.

—Si: S'Arenal és suficient gran per esser municipi.

MASSIA FLORIT I RAMIS. Taxista.

—Si: a veure si arreglam el problema dels taxis i tots els altres problemes que pateix S'Arenal a causa de la seva divisió.

MIQUEL RUIZ I DIAZ. Fuster.

—Si: S'Arenal és gran i no tenim perque desplaçar-nos.

RAMONA MENA I RUIZ. Camarera.

—Si: Des de Ca'n Pastilla fins al Cap Blanc és el nostre poble.

MANUEL ROSILLO I GARCIA. Taxista.

—Si: Ho ha moltes coses que no poden solucionar-se per manca d'ajuntament propi.

**RESSURECCION MARTINEZ MARTI-
NEZ.** Mestressa de casa.

—Si: tendrem el punt de decisió més aprop.

FRANCISCA MARTINEZ TORRENTE. Cambrera.

—Si: S'Arenal és prou gran per tenir un ajuntament.

ISABEL RODRIGUEZ ROMERO. Mes-
tressa de casa.

—Si: El nostre poble xapat produeix molts de problemes.

JAUME CARDELL BARCELO. Jubilat.

—No: no vull saber res de política.

ROMAN NIEVAS OLIVARES. Maitre
d'hotel.

—Si: Som un poble i no tenim perque dependres dels altres ajuntaments.

AINA MUT I MORRO. Mestressa de casa.

—Si: podrem resoldre nosaltres mateixos els nostres problemes.

CARME GONZALEZ REGE. Bugaderia.

—Si: el poble esta dividit i l'hem d'unir.

CARME PAVON I CALDERON. Estu-
diant.

—Si: Som un poble gran i no tenim per que haver-nos de desplaçar a altres pobles.

MIQUEL CASTAÑO GARCIA. Cambrer.

—Si: per moltes coses fa falta un ajuntament.

JOANA CAPO I PASQUAL. Mestressa de casa.

—Si: és ben necessari. Ens podrem cuidar dels carrers que estan sense arreglar.

MARIA RIVAS I CHIA. Governanta.

—Si: ajuntaren el nostre poble que està xapat.

JOSEFA CABRERA BUENDIA. Mestressa de casa.

—Si: S'Arenal ha tornat molt gran i necessita un ajuntament.

CATARINA CASES I NICOLAU. Mes-
tressa de casa.

—Si: no en tenim i fa falta.

CRISTOFOL SBERT I FORTUNY. Jubi-
lat.

Si: són mes que suficients per tenir-ne.

JOAN SALVA I CLAR. Recepcionista.

—Si: A veure si d'una vegada s'arreglen els problemes de S'Arenal.

LLORENÇ RAYA I PEINADO. Cambrer.

—Si: així tendrem batle i regidors.

ROSARIO LOPEZ I CAMPOS. Estudiant.

—Si: A S'Arenal hi ha molt de bretols i molta injusticia. Amb un ajuntament tratarem d'irradicar aquestes coses.

ARENALERA, ARENALER!

SI VOLS LA INDEPENDENCIA DEL TEU POBLE

VOTA P.S.M.

L'UNIC PARTIT QUE ESTA A FAVOR DE LA
CREACIO DEL NOSTRE AJUNTAMENT

LA BARRACA

AVINGUDA
NACIONAL,
427
DEVORA
DISCOTECA
FLYSH

POBLE - MARGINACIÓ - SERVIR ALS POBRES

Si és ben vere que "tot la sang passa pel cor", segur que el destriar els seus rierols pot ajudar-nos a comprendre el batec i el ritme de tot el cos. Copsar l'empenta del seu pre-viure.

Del llibre "CAMADA", recull de les sentències publicades pel company de l'equip de redacció JAU-ME SANTANDREU, hem intentat mostrar tres fonts prou importants i molt relacionades amb la temàtica d'aquest Butlletí:

POBLE
MARGINACIÓ
SERVIR ELS - SERVIR-SE DELS POBRES.

Saben ben bé que no n'hem esgotat totes les possibilitats. N'hi havia d'altres i, també, altres sentències que vosaltres lectors hi trobaríeu un sentit i una força que un no hi ha arribat. Segur que aquest és un dels caires més positius de CAMADA: ser un llibre obert que ho confia quasi tot a la intel·ligència del lector.

Mes, aquesta és la nostra lectura. Aquesta és una sang que —tant de bo!— passàs sempre pel nostre cor. Aquesta és CAMADA necessària per a tots els qui feim aquest Butlletí i que enfilam la drecera diària del servei lliure a una gent, a un Poble.

POBLE

28. La memòria individual mata les persones, mentre que la memòria col·lectiva salva els Pobles.

40. Si vols esmicolar un home, mata-li el desig. Si vols capolar un Poble, mata-li l'orgull.

53. Ens han dit moltes vegades: Siau qui sou, però mai ens han ensenyat qui érem.

54. Som l'únic Poble del món que sempre ens ha tocat perdre.

73. La nafra que em fa patir més del meu Poble

és la incultura.

84. PER UNA PALMERA BORDA, A LA VORA DE LES CASES, PER UNES LLETRES BRODADES AL CORNALO DE LES ESTOVALLES, PER UNS PESSICS ARTÍSTICS A LA BESADA DELS COCARROIS, MANTENC L'ESPERANÇA EN LA SENSIBILITAT DEL MEU POBLE.

117. La nostra cultura és com un nan: té el cap d'un home i un cos d'infant.

137. Pensava que el meu Poble estava malalt, però quan m'hi he acostat ja no li he trobat el pols.

174. No aclariré mai aquest misteri: ¿Com encara neixen nins i llibres si diuen que som un Poble de castrats?

192. Ningú sabrà del sentiment d'impotència del nostre Poble si no medita aquesta aspra dita de carrer:

—Saps per què està content es verro quan l'han sanat?

—Perquè es pensava que el mataven.

273. El Poble veu tan clar que la fe ve dels qui manen, que a l'obeir li diu creure.

281. Si vols que el Poble hi vegi no et dediquis a fer sortir el sol, sinó a obrir els ulls als infants.

382. Des que diuen que el Poble pot parlar, s'han romput els altaveus.

413. Els nanets del meu Poble, per sentir-se grans, escupen als gegants.

419. Quan surt fora i em trobo amb un Poble amb sentiment de Poble, el retorn em fa més ràbia.

423. Els Pobles, com els arbres, es nodreixen de la terra on arrelen.

450. Un Poble amb dignitat no ha d'arribar mai a mostrar-se servil; per això els nostres avantpassats ja deien: "Qui massa s'acalla, ho mostra tot".

491. El Poble té ànima d'enamorat: Amb quatre

paraules i dues promeses, es confiarà una altra vegada.

537. LA NOSTRA GENT HA PERDUT LA CONSCIÈNCIA DE POBLE, EL NOSTRE POBLE HA PERDUT LA VIVÈNCIA DE PAIS, EL NOSTRE PAIS HA PERDUT LA VOCACIÓ DE NACIÓ I ELS POCS NACIONALISTES QUE RESTEN HEM PERDUT EL CORATGE DE FER PATRIA.

574. Per molts de castells que hi pintin, el gran llinatge del nostre passat les quatre barres són.

625. De la nostra bandera, em preocupen més els portadors que no els colors.

633. No són les barres les que ens enfosen Mallorca, sinó els barruts.

657. Mallorquí, quan dius que has arribat a pensar en castellà, confessa que t'has deixat girar el cervell.

665. A voltes la revolució, per desgràcia, tan sols aconseguix que el Poble segueixi explotat per la gent del mateix Poble.

694. El nostre Poble es mor de fàstic mentre els seus salvadors es maten discutint el color de la mortalla.

714. Poc importa als governants que la droga es digui religió, opi, vi, consum, i fins i tot revolució, mentre el Poble segueixi adormit.

891. Petit David nacionalista, mai no perdís el coratge: Els gegants centralistes també es poden assolir amb una encertada als seus punts dèbils.

MARGINACIÓ

26. Els malalts del cap d'on sempre pateixen és del cor.

32. Si ens heu aficat dins un clot de fens, no ens demaneu que en sortiguem fento olor de roses.

34. COMPRENDRE QUE AJUDIS ELS MAR-

GINATS, FINS I TOT QUE ELS REHABILITIS; PERO NO ET PERDONARAN MAI QUE ELS ESTIMIS.

92. Quan un marginat es decideix a tirar-se davall un camió, només queda baldat.

128. Si jo fos tu, marginat, encara seria molt pitjor.

136. Els qui treballam dins la marginació ens sentim con el barram postís d'un cos que no és el nostre, però també sabem que sense les nostres dents no menjarien.

196. La vivència de cada dia m'ha descobert una de les coses més tristes: la marginació també margina.

213. Som tan closques que, quan veim un gat, encara deim vici a la malaltia.

264. D'un aturat a un marginat només hi ha la capavallada d'un avorritment.

285. També, qualche dia, els marginats són tan enfadosos com els normals.

322. Davant la necessitat

de fer miracles, necessit dir-me cada dia: Tanmateix no som la Mare-de Déu de Lourdes.

373. El que més en costa de tu, marginat, és que violència i tendresa et neixen de la mateixa font.

516. Et farien més cas, marginat, si caminassis damunt quatre potes i remanassis la coa.

541. Som perquè sou.

716. Duc moltes hores capficat dins la transcendència d'un pensament tan simple com aquest: No hi ha dret que per tanta de gent el viure arribi a ser tan pesat.

725. Tota marginació, del tipus que sigui, comporta de fons una automarginació.

739. En demanars com podia aguantar. La meua resposta és simple i desmitificadora: La marginació és una feina on hi pos la vida, però no és la meua vida.

894. ¿Quan fan patir els desgraciats, on diantres t'amagues, Déu meu?

2. Moltes vegades ens

preocupam de curar-los el còlic abans de convidar-los a dinar.

61. Qui t'estima per mor de Déu o dela humanitat, no t'estima a tu sinó als seus bons sentiments.

80. ¿Per què ens entossudim a classificar les persones quan el que importa és estimar-les?

97. Es mantenen als manicomis i hospitals, no tan sols perquè hi ha malalts, sinó, sobre tot, perquè hi ha d'haver metges.

176. Moltes voltes la vostra caritat consisteix a donar ulleres als sords.

204. Dins el nostre món compta més el personatge que la persona.

235. Coneixia moltes deformacions professionals, i n'he descoberta una molt més trista: Els "caritatius" oficials pensen que el pobre és un venedor.

293. SI QUAN VAS A UNA DONA SOLS PEL SEXE, T'ACUSES DE FER-LA "DONA-OBJECTE", ¿PER QUE, QUAN FAS CARITAT NOMES PER SALVAR-TE, NO T'ACUSES DE FER "POBRE-OBJECTE"?

AGENT OFICIAL: BARTOMEU JAUME I NADAL
A S'ARENAL, SANT CRISTOFOL, 6 TEL. 260001
A LLUCMAJOR, HISPANITAT, 17-16 TEL. 660140

CONGELATS PLACA

TOTA CASTA
DE PEIXOS
I MARISCOS
CARNS
CONGELADES,
PRECUINATS

PLAÇA DE LA REINA MARIA CRISTINA, 1

S'ARENAL DE MALLORCA

UN NOU ESTABLIMENT HA OBERT
LES PORTES A S'ARENAL

CARNISSERIA
I "CHARCUTERIA
TOLO"

CARRER BOTANICO HERMANO BIANOR, 23

La cosa put a Son Verí

Fitxeu-vos amb el títol que he cercat per aquest article, però alerta, aquest titular no fa altra cosa que reflexar la veritat pu-

ra. I quina és aquesta veritat? Idò sencillament: la Depuradora de les Aigües Residuals ubicada a la zona de Son Verí de

S'Arenal, des de començament de la seva posada en funcionament, —fa devers cinc anys— destil·la una pudor insuportable la

qual cosa fa que els veïnats de la barriada se sentin ben molestats.

Segons informacions dels veïnats constatares personalment per aquest informador, hi ha ocasions en que no se pot respirar pel carrer, i per a poder estar dins les cases cal tancar portes i finestres.

L'AJUNTAMENT HO SAP

Segons escrit que tenim guardat, l'empresa SOGESUR encarregada del servei —O serà SEARSA?— a través de la denuncia formulada al senyor batle de Llucmajor, manifesta que una depuradora sempre fa pudor. Aleshores, si aquesta depuradora no havia de fer agradable la respiració dels areners, perquè se va construir tan aprop del poble, i alerta, que aquí no pretenem fer demagògia. La depuradora està situada a uns 200 metres de l'Hotel El Mansour.

La resposat del perquè se va cercar aquest emplaçament no ens pertoca a nosaltres de donar-la. Això seria millor que ho respongués aquell responsable municipal que al seu dia va manifestar que allò seria un verger i que inclús se menjaria una paella als terrenys de la depuradora a fi que els veïnats poguessin comprovar que allò era un paradís. Però, deixem-ho anar, aquest senyor va deixar ja fa quasi quatre anys la presidència de l'Ajuntament de Llucmajor, i aquí, els veïnats segueixen havent d'aguantar la pudor.

LA DEPURADORA FUNCIONA AL CENT PER CENT

Es un fet que se veu a simple vista. La depuradora s'està tornant petita pel poble. Ara funciona al cent per cent. De l'aigua depurada se n'aprofita el 20 per cent, la resta, el

80 per cent s'en va a la mar. Seria molt positiu aprofitar la totalitat de l'aigua però malauradament només hi ha una finca agropecuària a la zona, finca que aprofita l'aigua per a regar alfals.

Se comenta que hi ha urbanitzacions a S'Arenal amb depuradores que no funcionen o que ho fan de manera deficient les aigües de les quals se tiren a la mar sense depurar. Devant aquest fet, totes les aigües podrien venir a Son Verí. La idea pareix bona. Però I la pudor? Si això es duqués a terme els veïnats d'un quilòmetre a la rodona sen haurien d'anar a comprar-se caretes anti-gas.

PARLEN ELS VEINATS

Pere Sintes Bennassar, es el president de la Comunitat de Propietaris del carrer dos de Maig, 29 i 31 i del carrer Setges de Girona, 20 i 22. Aquest complex urbanístic està format per trenta dos apartaments. Amb el senyor Sintes S'ARENAL DE MALLORCA va mantenir el següent diàleg:

—Us sentiu perjudicats per la depuradora?

—Efectivament, la pudor és insuportable.

—Quan és que us sentiu mes incomodats?

—Entrada de fosc i els dies festius.

—Heu comunicat aquest fet als responsables municipals i de sanitat?

—No, estam fent feina damunt aquest assumpte. Recollim firmes entre els veïnats que entregarem al batle de Llucmajor. Amb aquestes signatures volem protestar per la pudor fètida de la depuradora.

—Creis que la depuradora s'hauria de canviar d'emplaçament?

—Consider que la depuradora s'hauria d'haver construït a més distància del casc urbà de S'Arenal. Ara que ja està construïda no te remei. Allò

que si desitjam és que desapareixi la pudor.

—Vau pagar impostos per a la construcció de la planta?

—Si, vam pagar després d'un contenciós amb l'ajuntament, cadascú d'acord amb les dimensions de la seva vivenda.

Francesc Ferrer i Campuzano, sub-director de l'Hotel Palma Mazas, ens va fer aquestes declaracions damunt el mateix tema:

—Quina incidència te la pudor de la depuradora damunt la marxa turística de l'establiment que representau?

—De moltes maneres, quexes dels clients en tenim a dotzenes. No poden estar a les terraces i han d'estar tancats dins les habitacions perquè hi ha moments que la pudor és insuportable.

—Heu fet qualche gestió a fi d'intentar solucionar aquesta deficiència?

—Si, hem donat queixes als empleats de la depuradora, però com que l'enginyer no hi és mai...

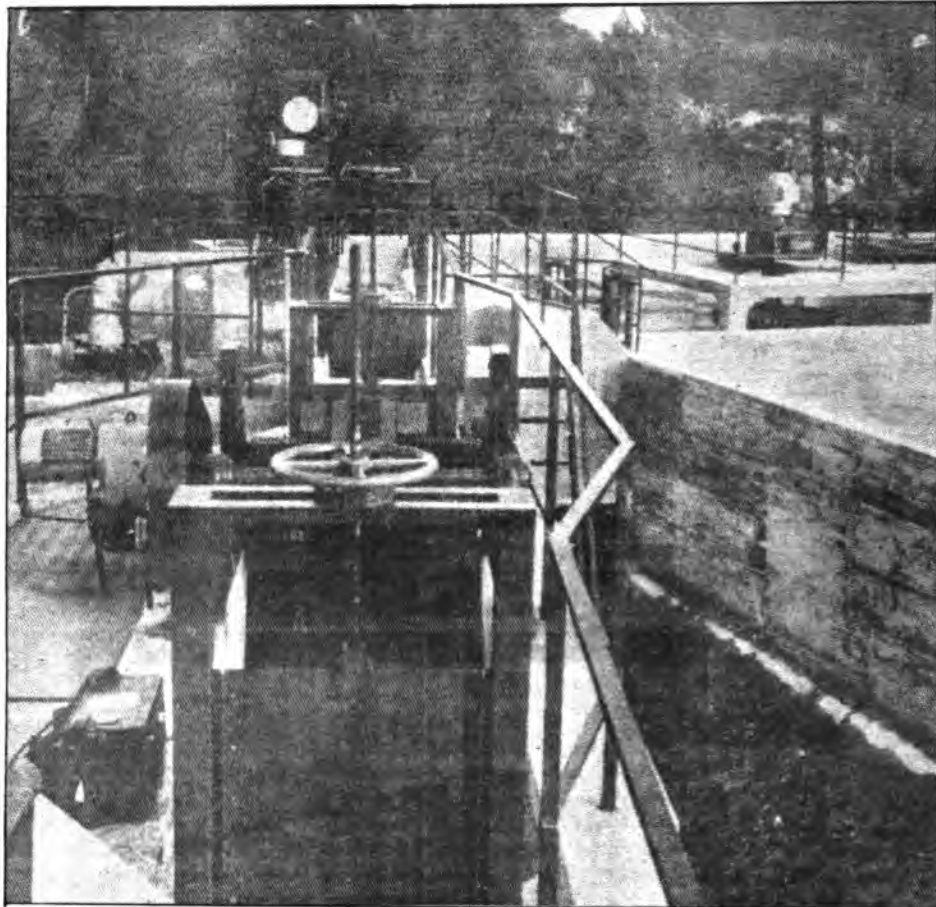
—I a nivell de la Agrupació d'Hotelers? perquè això és un perjudici pels establiments de la zona.

—S'hen va parlar al començament, quan la depuradora se posà en funcionament.

La pudor, però segueix i tot ha quedat en no res.

Com a complement de les declaracions dels veïnats, hem de dir que a la barriada hi ha 19 establiments hotelers, amen de gran nombres d'establiment d'altre índole.

MANOLO MANJON

TOMBATS A LA MOLSA

Independència municipal

Ja tenim un altre ajuntament a l'illa: el d'Ariany. Fa poc que Ariany ja és independent. El seu cas n'és un del grapat de pobles de Mallorca que, ara per ara, no tenen capacitat d'autoadministrar-se i viuen sota el mantell protector —amb un regustet paternalista— d'un altre poble més gran, més important, amb més privilegis o amb les tres coses al mateix temps.

Des d'ara Ariany ja pot administrar i utilitzar els seus propis recursos; des d'ara, també, tindrà el seu propi ajuntament, el seu propi batle, els seus propis regidors, els seus propis malde-caps i els seus propis pressuposts municipals. S'ha acabat ja per a Ariany això de demanar permisos i totes les coses a l'ajuntament del poble del costat. Els doblers del poble s'invertiran en el mateix poble. Ja ho diu aquell refrany: «Cadascú a ca-seva i Déu a la de tots». Idò això.

Mentre un poble de Mallorca comença a volar —parlant en termes administratius, clar— pel seu compte, ens trobam amb els casos curiosos i dramàtics d'aquestes ciutats, normalment «capitals de província», que han anat fent-se grans i més grans amb la dieta d'anar menjant-se els pobles dels voltants. Madrid, Barcelona, Bilbao, València i, en menor escala, Ciutat, han anat fent-se grans i creixent de forma completament fora de mida, en una mena de «berenar de negres», tot fent una carrera per tal de veure quina població té més habitants, és més gran o té més faroles pels carrers. Tanmateix aquestes ciutats són molt difícils d'administrar i bé que ho saben els seus representants municipals.

Això no fa més que donar-nos la raó als que pensem que els pobles, quan més petits són, més fàcils d'administrar i de dirigir resulten i que, quanta més autonomia municipal tenen, més qualitat de vida són capaços de donar als seus veïns. S'ha acabat ja l'època de les grans ciutats, de les macro-ciutats, de les metròpolis. Hem de tornar a les comunitats molt més reduïdes, més petites, on tothom es coneix —més o menys— i on els problemes i les diversions afecten tothom.

Ariany ja és independent. Els seus habitants, potser sense adonar-se'n, també ara són una mica més lliures.

R. Turmeda.
Agost 82.

PINTURES A. MESTRE

Moquetes. Papers. Pintures. Revestiments. Aplicació de plàstics líquids a la construcció. Exposició i vendes: Carrer Cannes, no. 27. S'Arenal de Mallorca.

La dona segueix essent marginada dins alguns cercles catòlics segueix sent "el descans del guerrer"

La problemàtica socio-cultural de la dona a Mallorca

"Afirmen que tots els problemes de la família, treball, educació, així com tots els derivats de la marginació: prostitució, droga, alcoholisme, delinqüència, malaltia, etc., són comuns a l'home i a la dona, per tant han d'esser tractats conjuntament, sense separar a un a altre sexe, per a fomentar discriminacions que duplican el problema". Amb aquestes paraules inicien un estudi titulat LA PROBLEMÀTICA SOCIAL DE LA DONA els components de l'equip de redacció del bolletí de premsa de la Delegació Diocesana d'Acció Social.

Més envant i a la introducció diuen: "Per tant ens veim en la necessitat d'analitzar la situació de la dona avui i aquí, a fi de cridar l'atenció de tots respecte a les injustícies laborals, econòmiques, socials, culturals, etc. de que és víctima la dona, per sol fet de ser ho, en circumstàncies anàlogues a l'home.

FAMÍLIA

L'esmentat número monogràfic que fa referència a la situació de la dona aborda en primer lloc el tema familiar. Tracta de la dona al si de la família tradicional, que segueix pertanyent a l'home, de la educació que ha rebut i que el model d'esposa ideal, que hem heretat de les nostres mares i padrines, que encara prevaleix

a certs cercles soci-catòlics, és el d'esposa "descans del guerrer", mare política i guardiana del foc sagrat de la llar, mentre que "l'amo" i "senyor" apenes s'atura a casa perquè la majoria de les vegades, està impedit per la pluriocupació, que se veu obligat a practicar per a poder mantindre, ell tot sol, tota la família.

Acaba aquest capítol dient que sota ideologies tan sublims pot amagar-se una crua i dura realitat per a la dona. I així denuncia... "El poder de l'home damunt la dona pot donar-se de diferents maneres. En el domini patern o conjugal, en privat o a qualsevol cantó del carrer. També pot donar-se de formes molt subtils, utilitzant diverses formes d'engany.

La dona segueix essent marginada dins alguns cercles catòlics segueix sent "el descans del guerrer".

TREBALL

Referent al treball de la dona, després de citar el tema de la Constitució que tots som iguals davant la llei, afegeix que les feines a que pot aspirar una dona sens temor a la competència masculina poden classificar-se en tres grans grups:

- Servei: secretàries, servei domèstic, cambres, etc...
- Objecte sexual: prostitució, "matrimoni"...
- Objecte de decoració: publicitat, concursos de

"misses".

Existeix a més la que podríem anomenar "la treballadora domèstica". La que cus o teixeix per compte d'altri. Generalment fa aqueixes feines durant les hores que la resta de la família descansa.

Hi ha llavors, la dona casada, sense servici, de qui el seu espós diu que "no té necessitat de fer feina fora". Segons unes enquestes realitzades no fa molt, el treball setmanal, en hores, representa: 54 hores per a la dona casada

sense fills. 77 hores per a les que tenien 3 fills. 60 hores per a la dona del camp. 70 hores per a les casades sense fills i amb una feina remunerada. 84 hores o més per a les casades amb fills i en les circumstàncies que també facin feina fora de la llar.

MARGINACIÓ

Damunt el tema de la marginació de la dona se recorda la Declaració Universal dels Drets Humans. Se parla de la doble marginació de la dona i se demana una residència per a dones de 40 a 60 anys.

CONCLUSIONS

L'Equip de Redacció del "Bolletí de Premsa" de la Delegació Diocesana d'Acció Social acaba dient:

Consideram que la opressió de què se queixa la dona és un problema de mentalització a tots els nivells: polític, social, legal, cultural, etc., però especialment, al nivell ideològic-religiós. Potser l'església tenguí una greu responsabilitat en la submissió de la dona mallorquina.

No basta canviar les lleis si la pròpia dona no s'adona de quin és el seu paper al si de la societat. Si les dones no accepten

la responsabilitat social DE COMPANYYERES DE L'HOMME EN TOTS ELS TERRENYS, no sols no tenen dret a exigir igualtat de drets, sinó que mai els seran concedits.

En la lluita titànica per a la emancipació femenina és la pròpia dona (generalment burgesa) el més gran enemic. Perquè per comoditat, prefereix seguir utilitzant els seus ardis i atributs femenins, que li permeten esser mimada i contemplada sense necessitat d'aturar-se a prendre decisions ni tenir responsabilitats, que descarrega, en la seva totalitat, damunt l'esquena de l'home.

No podem esperar que sien els propis homes els qui prenguin la iniciativa i decideixin concedir la llibertat a la dona. Seria absurd demanar a ningú que renunciï als seus privilegis, damunt un altre persona, quan aquesta es resigna en el paper que li ha tocat i no protesta.

Demanam als defensors dels drets humans que sien conseqüents amb els mateixos i ajudin a la dona a trobar la seva pròpia identitat. Identitat que ara la dona només pot contemplar com en un mirall, en els àmbits i en les formes que una societat, d'estructures essencialment masculines els ha assignat.

El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

ASCENSORS ASPE

Montatges i Reparacions
Tota classe D'ascensors

Carrer Marineta, 7
Tel. 26 62 32 - 54

BAR DON BENITO

us trobareu be amb Na Vicky i
en Miquel

INTERNACIONAL PUB

Edifici Don Benito

Carrer de Sant Bartomeu, 63

Aprop del Camp de Fútbol

Graphic Art S.A.

S'IMPRESA
DE
S'ARENAL

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET
★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 266117
S'ARENAL DE MALLORCA

Perdoni que hagui fet tard senyoreta, és que no trobava lloc per aparcar.

A aquesta escola un no apren res. Demà hi he de tornar.

Ha de tratar a la meua filleta de manera molt carinyosa, és tan mimosa.

Nins delinquents

Posa la pell de gallina llegir als mitjans de comunicació notícies com aquesta: Detingut nin de 13 anys per atracar a 4 mestresses de casa. Nina de dotze anys posada a disposició del Tribunal Tutelar de Menors per apoderar-se de la bossa d'una transeunte, i així fredament, centes de notícies d'aquesta mena. Es més, jo mateix vaig presenciar durant el meu diari deambular pels hotels de S'Arenal un nin de curtiíssima edat conduït per agents de policia, per haver robat efectes pertanyents a clients que s'ajotaven a l'Hotel.

Aleshores jo me deman: Que passa amb els nostres nins? Idò be, passa que moltes vegades van a lloure. Pares indolents i despreocupats. Mares que han de fer feina per dur unes pessetes a ca seva, pessetes que engrossen el magre sobre mensual del cap de la família. Pares alcohòlics o pares dels mateixos delinqüents habituals. També a famílies d'immillorable reputació se donen aquests casos de delinqüència infantil i juvenil.

I és que durant els anys de l'envol econòmic no regatejarem res als nostres fills; bicicleta, dos-centes pessetes setmanals, perquè el seu amic Vicentet sempre du cent pessetes damunt i és clar, el nostre nin no ha de ser menys.

Ara, el poder adquisitiu de molts de pares ha disminuït i el nin no vol

quedar-se sense les dos-centes pessetes, llavors estan les males companyies, i aquests salons de màquines escurabutxaques, els famosos billars, etc.

El remei a aquesta situació és complicat i si estàs en les mevas mans la solució tot d'una me posaria mans a l'obra.

Els nins, però no són els sols culpables dels seus delictes. La culpa és més de la societat on estam immersos que d'ells mateixos. Una societat desnaturalitzada, egoista, mancada d'amor y de solidaritat. Una societat on cada individu viu per ell mateix sense pensar amb els altres.

Dins una societat d'aquesta mena, és natural que tinguem nins delinqüents i és natural que de cada dia en tinguem més.

Els qui tinguin poders per posar remei a aquesta situació s'ahurien de posar a fer feina en seguida. Demà pot ser massa tard. El futur de molts dels nostres nins està en joc.

LA DROGA DELS PINS EL MON DELS NINS

La droga. Una paraula a la boca de molte gent. Al nostre país, els delictes contra la salut augmentaren darrerament en un 47 per cent, tot això va lligat; la droga és un camí que condueix a la delinqüència. Si, la maleida droga que ens assassina.

Com pot haver-hi gent dolenta o inconscient que

ofrereisqui droga als nins? S'ofrereix droga de moltes formes ja que no sols es droga els porros, l'LSD, els àcids... també ho són l'alcohol i les cigarretes. Als bateigos, bodes, comunions se veuen nins amb una cigarrete als llavis i un tassó amb qualque mescla alcohòlica. Que disfrutin, diuen els majors. Això no els pot fer mal.

Es clar que en fa. Els acostuma a veure això com a cosa normal —com que tothom riu— llavors, quan se troben sols continuen fumant y bevent.

La droga, la maleida droga! Alerta, que a la llarga, mata.

ESCOLA D'ESTIU

Una bella obra, una escola d'estiu pels nins dels treballadors de S'Arenal, perquè no se trobin tirats pels carrers durant tot l'estiu. Així estan ocupats i no van amb males companyies.

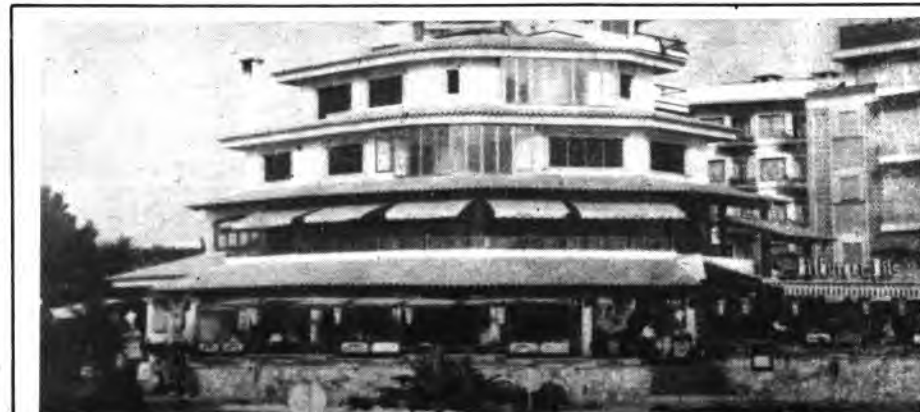
Aquesta escola d'estiu va funcionar durant els mesos de juliol i agost a l'Escola Nacional Mixta de la part de Llucmajor. Fou organitzada per la Associació de Pares i va tenir dos professors per impartir docència.

Així és com se fa camí i se te cura dels infants. Llàstima que no hi hagi més escoles d'estiu i menys viatges a Suïssa o a Anglaterra pels fills de les classes acomodades.

MANOLO MANJON

GOSSOS ANTIDROGUES
A PROP DE
LES ESCOLES

ESCOLA

**L'ARCADA PIZZERIA
RESTAURANTE**

El Millor marc de la Platja de S'Arenal.
Les millors carns i els millors peixos.
Sense oblidar les delicioses pastes i PIZZAS
cuites amb foc de llenya.

A partir del 4 d'octubre

El circuit català tindrà més hores de programació

Barcelona. — Anir al migdia es va presentar la nova programació del circuit català de televisió, que començarà el pròxim dia 4 d'octubre, encara que a causa de les eleccions generals del 28-O, fins aquesta data tindrà algunes interrupcions motivades pels cinquanta-vuit espais electorals als quals tenen dret els vint-i-un partits que a Catalunya es presenten a les eleccions.

D'aquesta nova programació cal destacar en primer lloc que s'augmenten les hores d'emissió a 26 hores 40 minuts setmanals, cosa que vol dir un increment de més de sis hores. Aquest increment de programació, però, no ha anat lligat a un augment del pressupost que continua essent el mateix des de fa quatre anys. També cal destacar que tota la programació de la tarda (a partir de les 15,30) passa a la segona cadena, així com que el diumenge hi haurà missa en català a la segona cadena i a la mateixa hora que a la primera es fa la missa en castellà.

Programes nous

Com a programes nous, tenim els següents: «Miramar», l'informatiu del migdia que substituirà «Migdia» i que dirigirà Jaume Andreu, «Doctor Caparrós, metge de poble», programa amb el qual Capri torna a televisió encarnant el popular personatge; «Especial», que serà un programa quinzenal de seixanta minuts i que aprofundirà sobre temes d'actualitat mitjançant el reportatge o les converses en directe des de l'estudi; «Documents de la Història», un programa setmanal de trenta minuts que analitza diversos esdeveniments de la història com són la carta de fundació de l'ONU o la Conferència d'Helsinki. Aquest programa està dirigit per Jesús M. Rodés i Lluís López Doy. També tindrem un programa que té com a objectiu ensenyar el català i que, amb el títol de «Català de primera mà», el presentaran actors tan coneguts com en Joan Borràs i la Carme Sansa. Com a resum dels esdeveniments més importants succeïts a Catalunya durant la setmana, diumenge hi haurà el «Catalunya-recull» que dirigeix Jordi Bordas. Dins l'apartat juvenil i infantil, tenim «A can 80», que dirigeix Enric Frigola i que vol combinar la informació amb l'entreteniment, i «Pallassos», un espai reservat per dissabte i matí i que estarà dedicat a oferir espectacles infantils. Finalment, tenim la missa dels diumenges que es retransmetrà des dels mateixos estudis de Miramar o bé, si l'ocasió ho requereix, des de qualsevol altre lloc de Catalunya.

Producció pròpia

Dins d'aquesta nova programació que, cal destacar-ho, és tota de producció pròpia, continuen els progra-

En Capri torna amb una nova sèrie del popular dr. Caparrós

mes «Opinió», «Esportiu», «Trobada», «Tot i més», «Ara, notícies», «Ara, Tarragona», «Memòria popular», «Ara Girona», «Art Flash», «Terenci a la fresca», «Ara, Lleida», «No val a badar», «La nostra gent», «Vostè pregunta», «Veus i formes», «Parlament», «Visual» i «Cita amb».

17,00 No val a badar.
17,30 Ara, notícies.

Dijous

PRIMERA CADENA

13,30 Ara, Lleida.
14,00 Trobada.
14,30 Miramar.

SEGONA CADENA

15,30 La nostra gent.
16,00 Vostè pregunta.
17,00 Documents de la història.
17,30 Ara, notícies.

Divendres

PRIMERA CADENA

13,30 Veus i formes.
14,00 Trobada.
14,30 Miramar.

SEGONA CADENA

15,30 Parlament.

Dissabte

SEGONA CADENA

10,30 Infantil.
11,30 Gent d'aquí.
12,30 A can 80.
14,00 Visual.
14,30 Miramar.
15,00 Català de primera mà.

Diumenge

SEGONA CADENA

10,30 Missa.
11,30 Retransmissió esportiva.
13,30 Recull informatiu setmanal.
14,00 Cita amb...

Dilluns

PRIMERA CADENA

13,30 Esportiu.
14,00 Trobada.
14,30 Miramar.

SEGONA CADENA

15,30 Opinió.
16,00 Tot i més.
17,30 Ara notícies.

Dimarts

PRIMERA CADENA

13,30 Ara Tarragona.
14,00 Trobada.
14,30 Miramar.

SEGONA CADENA

15,30 Dr. Caparrós, metge de poble.
16,00 (setmanes alternes) Memòria popular i Especial.
17,00 Art Flash.
17,30 Ara, notícies.

Dimecres

PRIMERA CADENA

13,30 Ara, Girona.
14,00 Trobada.
14,30 Miramar.

SEGONA CADENA

15,30 Terenci a la fresca.
16,00 Informatius.

Angles ganivetatjat a l'Hotel Ondina

Un jove turista va morir dia 10 de setembre a causa de les ganivetades que havia rebut durant una brega amb un jove spanyol, cambrer de professió.

Els fets tinguérem lloc a les 4 de la matinada a l'Hotel Ondina. Pareix que els anglesos havien bagut massa i també els espanyols, ja que un, en Rafael García Martínez de 17 anys, duia una ganiveta de cuina de vint centímetres de llargària i amb aquesta arma va agredir violentament a n'Estefan Francis Boilan de 18 anys a la porta de l'ascensor de l'Hotel. La ganiveta va penetrar al fegge i a l'estò-

mac produint ferides molt greus.

El balanç d'aquesta brega és un anglès al cementiri i un espanyol a la presó.

Hi ha massa violència a S'Arenal malgrat la gran vigilància policiaca que hem tengut aquest estiu. Ara convé preparar-nos per passar un hivern relativament tranquil i prendre mesures per a afrontar l'estiu 83.

Convindrà estudiar estadísticament els punts negres de S'Arenal, tant en bregues com en accidents de circulació a fi de prevenir futures desgràcies que en la majoria dels casos no tenen cura.

Organització

Mundial

de la Salut

La "pindola" no produeix càncer

L'ús de contraceptius orals no augmenta el perill de càncer a les dones, senyalen els resultats d'un estudi realitzat als Estats Units i ressenyat al butlletí setmanal de la Organització Mundial de la Salut (OMS).

L'anàlisi comparatiu va demostrar que les dones que prengueren la "pindola" tenen dues vegades menys el risc de patir càncer d'úter o d'endometri (mucosa uterina), que les que mai l'utilitzaren.

Contrari al que es pensava, l'ús de contraceptius orals no augmenta el risc de càncer de mama a les dones, segons el

resultat de l'estudi. Res prova que l'ús prolongat de la "pindola", inclús més de deu anys, hagi determinat una major incidència del càncer de mama a aquestes dones enfront de les que mai l'utilitzaren.

L'estudi va demostrar també que quant més temps s'empraren els contraceptius orals menys risc d'aparició de càncer d'ovari se registraren.

L'efecte protector de la contracepció oral persisteix durant deu anys després d'haver acabat de prenen.

Més que la llengua

Contràriament a allò que ocorre amb altres llengües —l'occità o l'italià entre les romàniques, o bé l'alemany o el basc entre les que no ho són—, el català és una llengua de caràcter força unitària i no coneix dificultats de comprensió entre les seves variants dialectals. Aquest fet recolza, d'una banda, en l'empremta del model estàndard de l'idioma dels Països Catalans que impulsà, segles enrera, la cancelleria reial catalana i que el féu vàlid a tot el seu àmbit lingüístic. D'altra banda, a més d'aquest heretatge, així com la parla de Castella ha esdevingut model i norma literària de l'idioma que parlen, segons sembla, 300 milions de persones, la normativització del català ha seguit altres viarans. Efectivament, la tasca de convertir el català en una llengua moderna, una eficaç per a la cultura i la ciència, no s'ha basat només en una sola variant dialectal sinó en la totalitat dels dialectes, tots els quals han contribuït a bastir una normativa comuna per a una llengua apta per a tot, tots, totes i tothom. Ja ho explicà, però, Jordi Carbonell, fa anys. Tanmateix, mentre l'espanyol necessita quaranta-cinc anys per a la seva normativització al llarg del segle XVIII, el català en tingué prou amb dinou aquest segle vintè.

Quan, a les acaballes del mes de gener de 1913, aparegueren les Normes Ortogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans, les adhesions al seu contingut i a tot allò que significaven no es feren esperar. de Salses a Guardamar. Durant les setmanes següents reberen la conformitat de la perpinyanenca Societat d'Estudis Catalans, del canonge mallorquí A.M. Alcover i de l'entitat valenciana Lo Rat Penat. D'arreu,

vaja. I hi hagué oposició, és clar. Per exemple de la barcelonina Acadèmia de la Llengua Catalana, on figuraven gent com Pin i Soler, Guimerà o "la" Víctor Català. És absolutament fals, doncs, que els "dialectes" —llegiu, si us plau, "la gent de fora del Principat"— s'oposaren a les Normes. L'oposició no fou geogràfica, sinó ideològica, "generacional", si voleu. Reforma contra tradició, si fa no fa. I Barcelona hi figurà al capdavant: de la defensa de les Normes i de l'oposició a aquestes. Fora d'alguns nuclis sense una importància real, l'acceptació general de les Normes era ja un fet a principis dels 30: no sols pel suport que des del "poder" hi havien donat la Mancomunitat i la Generalitat, sinó perquè era amb aquestes normes que el rossellonès J.S. Pons escrivia la seva obra literària, F. de B. Moll la seva Ortografia Mallorquina i els valencianistes la seva Taula de les Lletres Valencianes o bé la Joventut Valencianista els seus pamflets.

Precisament fou al País Valencià on l'acceptació de l'enfocament general de la normativa fabriana adoptà la forma d'autèntica opció col·lectiva amb l'acord de Castelló de la Plana signat per tothom: des del canonge Sanchis Civera fins al comunista abertzale Emili G. Nadal, per citar dos extrems antagònics, en la ingènua suposició que siguin extrems i siguin antagònics... Això era l'any 1932. Faltaven encara uns quants anys perquè els tradicionalistes ortogràfics barcelonins s'avinuessin a admetre allò que ja era comunament acceptat.

Però una llengua com la catalana, pròpia d'uns territoris dependents políticament de quatre estats diferents, no té un

camí gaire planer per mantenir i créixer la seva unitat interna. I més quan ja fa prop de tres segles que deixà de ser l'únic idioma oficial en el seu domini lingüístic. El procés de cohesió idiomàtica no s'ha aconseguit pas per cap imposició política, no disposant els Països Catalans d'òrgans de govern d'àmbit nacional, sinó per una dinàmica pròpia cap a la unitat, que ha superat totes les maltempades. Avui, tanmateix, hem de lamentar la manca quasi absoluta de comunicació interdialectal. No tenim l'hàbit de la convivència freqüent i espontània entre les sis variants dialectals catalanes, el costum natural i necessari de sentir i d'escoltar parlants d'Alcoi, d'Inca, de Cambrils de Mar o de Cotlliure. Engegant la ràdio o la televisió les úniques variants dialectals que hi trobem són les dels diputats del PSOE per Sevilla, dels obrers del PCE d'Astúries, de la gent d'UCD de tot arreu o dels militants d'AP de qualsevol "nacionalitat o regió", que diuen ara... I, d'ençà que intenten frenar l'actual dispersió fonètica, morfològica, sintàctica i lèxica de l'espanyol, sentim també la parla de Buenos Aires, de Caracas i de Malabo i tot... Però d'aquí, res de res. Un poble que ignora part de la seva identitat —en aquest cas la lingüística—, un poble que es desconeix ell mateix, és un poble fàcilment domesticable, fins al punt de deixar de ser poble per esdevenir barriada estricta: sense escoles que ensenyin, ni aigua que netegi, ni llum per veure-hi clar.

Obviament, l'únic rerafons de la qüestió és aquest. En totes les actituds favorables o contràries a una llengua es defensa o s'ataca molt més que la llengua: el poble que la té com a pròpia. Al llarg de la nos-

tra història sempre ha estat així. Els perills de repressió política han estat anys durs per al nostre idioma nacional. En les èpoques de redreçament col·lectiu la llengua ha rebut la mateixa embranzida que la totalitat de la nació. Llengua catalana i nació catalana són indissociables. Ha coincidit en aquesta afirmació des de Pic i Campamar a Comorera, passant per Prat de la Riba, Alomar o Rovira i Virgil Franco, Felip V i els comtes-ducs d'Olivares de tots els temps, com que també ho sabien, obraren, obren, en conseqüència. És per això que qualsevol atac contra el català, es produeix on es produeix, és un atac contra tots els catalanoparlants. No ho ignoren, és clar, aquells qui, al marge de la història i contra la ciència, n'impedeixen la normalització. De tots dos: del poble i de la llengua. Sort en tenim que n'hi ha darrera seu ni una sola autoritat científica, acadèmica, filològica, universitària. Ni una producció cultural, en "valenciano", que sigui realment cultural. Per tenen, ai las, poder polític. I econòmic.

Si tots nosaltres —institucions, partits, sindicats, ajuntaments, entitats i persones— ens mantenim indiferents davant allò que passa avui al País Valencià és que som també indiferents al present i al futur de la nostra llengua i del nostre poble. El problema del País Valencià no és un problema qualsevol: és el nostre problema. L'agressió a la llengua, la cultura i la nació dels valencians va contra tots nosaltres perquè no en tenim d'altres. Ni de llengua, ni de cultura, ni de nació.

JOSEP LLUÍS CAROD-ROVIRA

Club Ramon Muntan

ELECTRONICA

INTERCOMUNICACIO
SONORITZACIO
PARALLAMPS
MAGNETICS I
CLASSICS.

- Antenes individuals
- Antenes col·lectives
- Porters electrònics
- Video telèfon
- Telefonia automovil
- Servei tècnic de T.V. al taller

SOMOS RAPIDOS...

¿Para CUANDO dice que lo quiere?

Quedat el 11-12-82

TELE-SERVICE
Carrer Salut, 9
Tel. 266357

JUAN ARTES DE DURAN

Llucmajor

De pint en ample
Una revista en la nostre llengua
Subscriu-ti hi
Carrer Esperança, 2 Llucmajor

BAR EL PUERTO

TOP LESS AQUARIO

AMBIENT AGRADABLE
Exèrcit Espanyol, 54
Telèfon 266216
S'ARENAL DE
MALLORCA

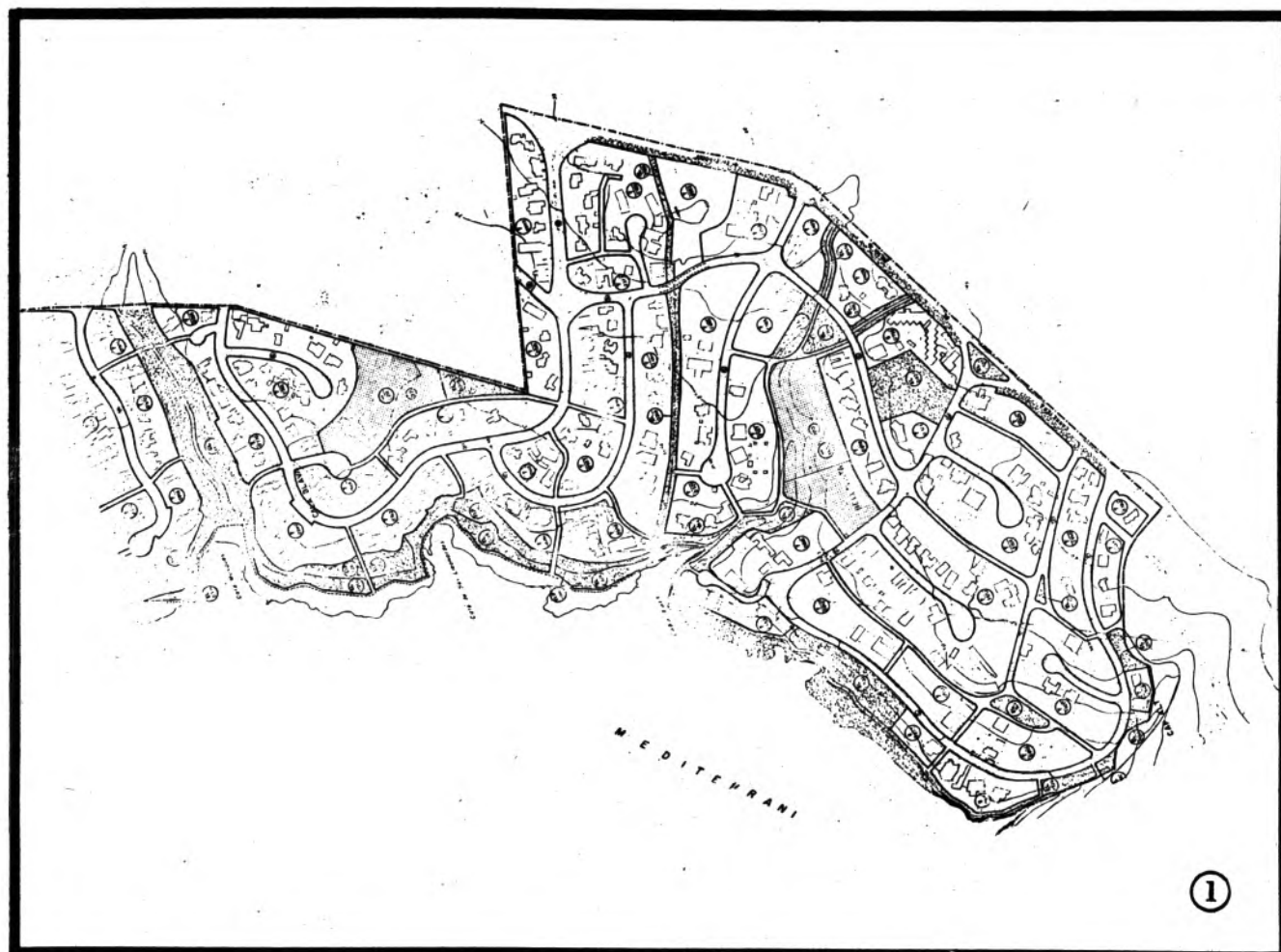
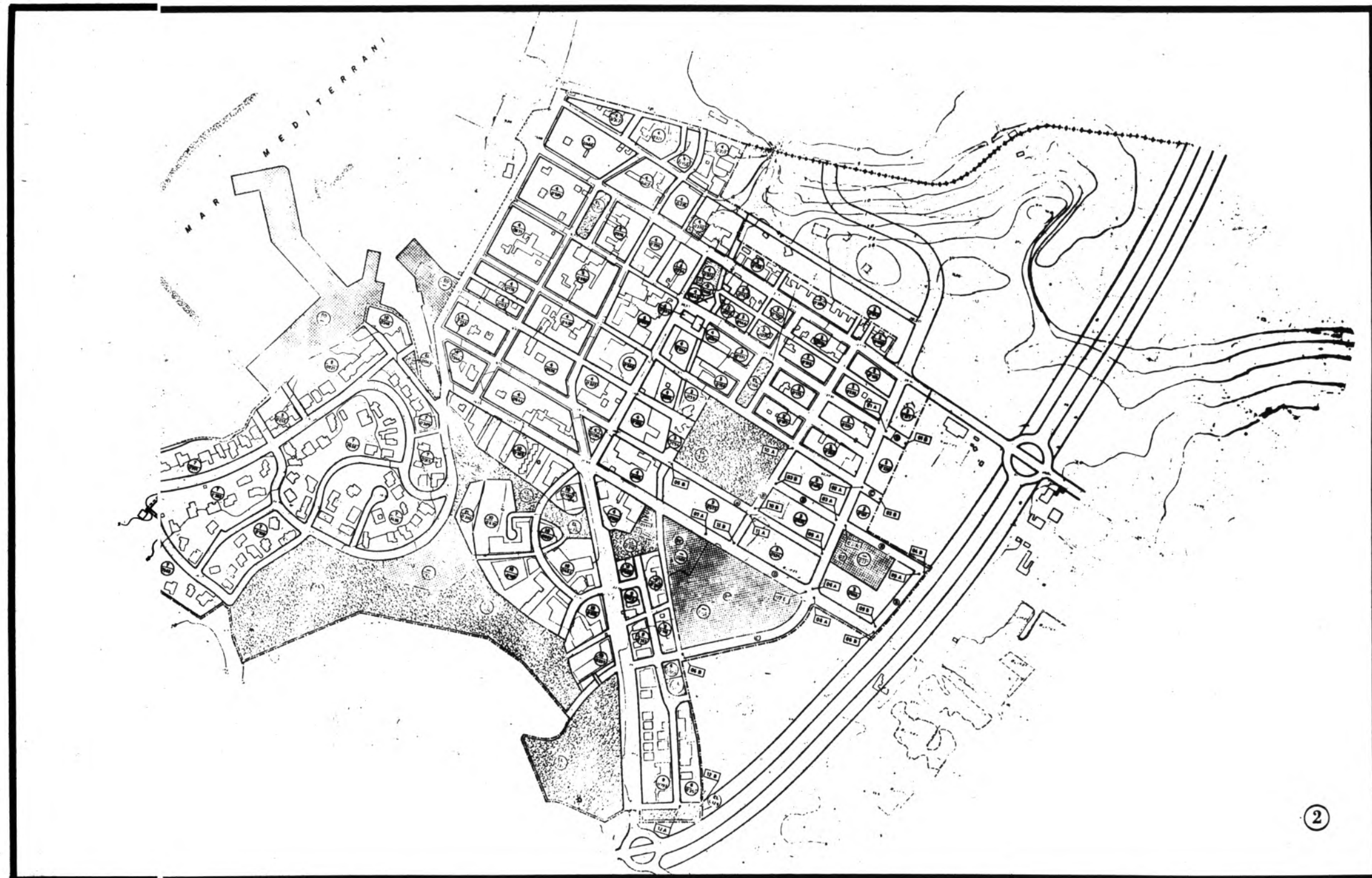
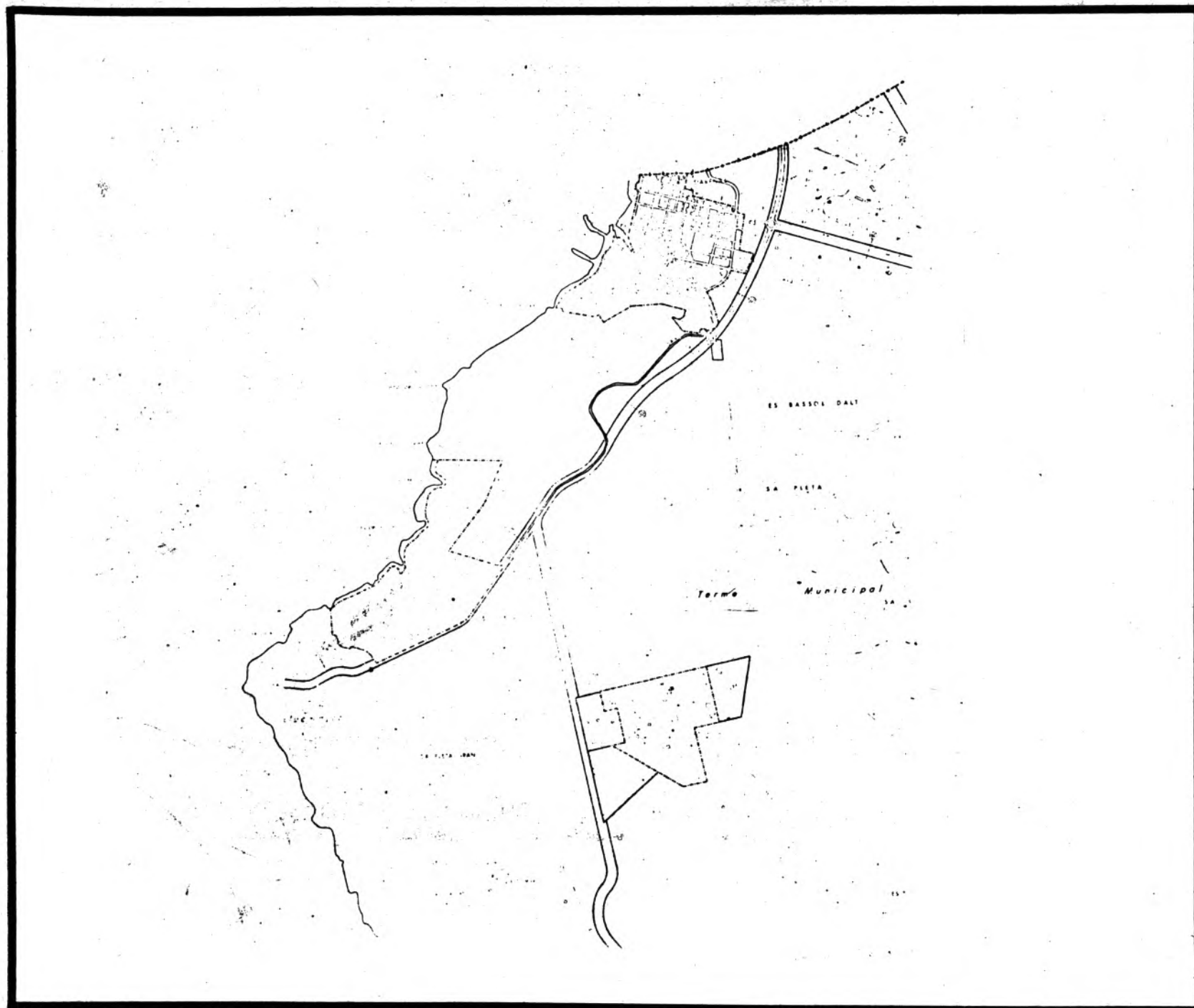

Català a la ràdio

Els dilluns a les 9,30 En Tomeu Sbert informa des de S'Arenal.

Els dimarts a les 13,30 a la veu dels pobles, En Mateu Joan informa des de S'Arenal.

RADIO POPULAR ES COSA NOSTRA

Redacció definitiva del Pla d'Ordenació de S'Arenal, Cala Blava i Bellavista (Pendent d'aprobació municipal)

Mirant aquest planol, veim que degut a l'autonomia de S'Arenal no podrà creixer terra endins, tot cas, el creixement haurà d'esser cap a Cala Blava enllaçant els dos nuclis de població.

Per altre part. Es convenient que S'Arenal conti creixent? Es que no tenim abastament? Es que els recursos naturals amb que comptam com és ara l'aigua, paisatge, no se poden acabar i foragitar el turisme? I si no, sobrien a més dels hotels les cases de segona mà i els pisos dels treballadors.

Passant a comentar els espais lliures, zones d'equipaments i esportives. Es important l'espai que se deixa entre la Plaça Major i el camp de futbol. Pensam però aquest lloc ha de servir per equipaments i concretam per a mercat.

Un ample zona esportiva damunt el que ara és camp de futbol i els terrenys que l'enrrovolten. Tenim a més les torrenteres dels dos torrents que com que serveixen per altre cosa, seran sempre espais lliures garriga per a disfrute d'arenalers i de turistes.

Anàlitzant aquest projecte i començant per la frontera amb Ciutat, veurem que la prolongació del Camí de la Marina no se fa pel pont del Carrer Cannes com hi d'esser, sinó que fa un 4 absurd. El carrer Lindero tindrà poc s'ordena i això no està bé. La via del tren i el pont, pensam que s'hauria de conservar com a pas per

per a bicicletes, això tant a dins el terme de Lluçma- que dins el de Ciutat. Els carrers particulars també contemplen a aquest pla.

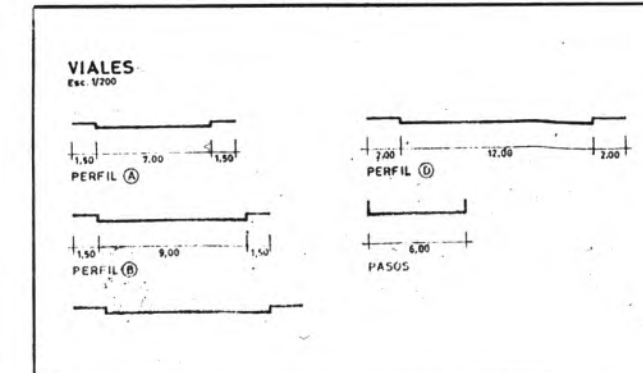
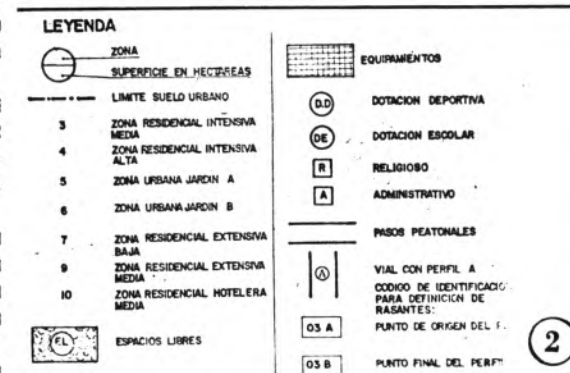
Quant al lloc per a mercat, pensam que s'hauria de fer en un mercat cobert per a peix, carn i hortolisses, tenen la majoria dels pobles grans.

Passant a la vorera de la mar, valdria la pena continuar per a bicicletes de dins el terme de Ciutat pel carrer de Junipero Serra de Son Verí que podria anar per la vora de la mar fins a Cala Blava, a través de la via de Bellavista. Aquesta via o camí se podria emprar

també per fer passejades a peu.

Sens dubte, aquest pla se pot millorar, encara que sia impossible fer de S'Arenal un poble ideal per habitar-hi donada la gran densitat de població que li donaren els urbanistes d'aquest darrers vint anys passats.

Cala Blava i Bellavista si que seran llocs ideals per a viure-hi una vegada acabada l'autovia de cintura, el que hi mancarà seran equipaments. Mentre no n'hi hagi, només s'hi podrà viure durant les vacances i els caps de setmana.

Un mes de setembre variat a S'Arenal i comarca

Equip d'escosesos del Bar WE E JIMMI'S amb En Rafel d'animador. Foto: KAMAL.

Formació de l'Hotel Kilimanjaro.

Les notícies que donam a aquesta pàgina, totes amb la corresponent confirmació fotogràfica, són del mes de setembre que just ha acabat i varien entorn de l'esport, la festa, el turisme i... l'alegria de la vida.

Segueixen celebrant-se tornejos i partits de futbol a las instal·lacions esportives de La Porciúncula i al Camp d'Antoni Roses, per gent relacionada amb el turisme.

A la llista de Bars, Pups, discoteques i hotels que donarem el mes passat hi podem afegir els equips de l'Hotel Kilimanjaro, les discoteques Voom-Voom i Flash, el pups SCOOPY, GEORDIE'S BYRE, que també organitzen partits setmanals amb la seva clientela turística. Que la ratxa continuï i que no tot sia consumisme a aquest S'Arenal nostre.

Com tots sabeu, el dia 4 de setembre se va celebrar a

la Plaça de Les Meravelles del nostre poble la Rifa del dia de la Mar. Com que els nins del "Colegio San Idelfonso" que la cantaren residiren a la Porciúncula, els ferem una foto en pla "equip de futbol", amb entrenador i tot, el mestre Graciliano Colliga qui els acompanya en els seus desplaçaments i "Recitals". Vet-la aquí, encara que no ens dugueren massa sort a l'hora del repartiment dels millions... I per acabar aquest carusel de notícies, la més gojosa i amb programa apart: "LES FESTES PATRONALS D'ES PIL·LARI" patrocinades per l'Excel·lentíssim Ajuntament de la Ciutat de Mallorca i organitzades per la Associació Familiar Son Sunyer.

Efectivament, varen tenir lloc els dies 4 i 5 del mes passat i del seu programa remarcam el partit de futbol

entre casats i fadrins, —que torneren a empatar amb amistat com sempre—, i la verbenes del dissabte amb bones orquestres i fins i tot elecció de la PRIMERA MISS ES PIL·LARI de la història del poble. De tot això publicam fotos per a la posteritat.

Al Pil·larí, però, no sols celebrem la alegria de la vida amb festes i verbenes. La nostra camara fotogràfica ha recollit la panoràmica de la manifestació i vaga de nins i professorat a favor d'una escola al poble. A on van a parar els mils i millions en contribucions que pagan a l'Estat?

FRAY ADOLF DE VILLARROIA
Fotos: KAMAL

Els nins de "San Idelfonso" que cantaren la Rifa del Día de la Mar. Foto: KAMAL.

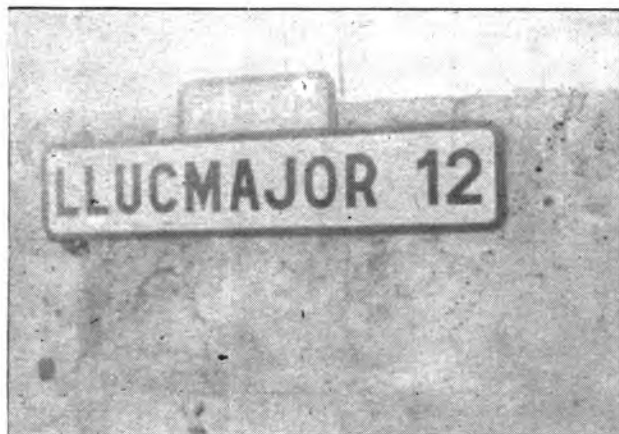
N'aina Cortés, Miss Pil·larí, acompanyada de les seves Dames d'Honor. Antònia Salom i Angels Henares. Foto: KAMAL.

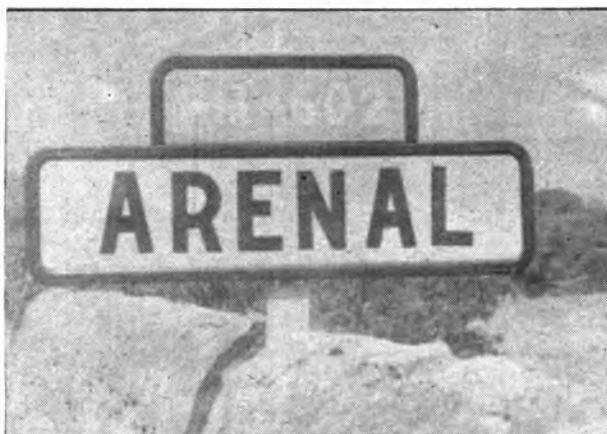
Formació de futbol de la Organització Holandesa per a joves, ARKE MAY WAY. Foto: KAMAL.

Equips del partit entre fadrins i casats del Pil·larí. Foto: KAMAL.

LLUCMAJOR que està a 12 quilòmetres de S'ARENAL ja està escrit amb la gràfia correcta als indicadors de les carreteres. A S'Arenal li han llevat l'article EL i que quedat amb ARENAL a seques. A molts d'arenalers ens agradaria que se retolàs amb la gràfia correcta que no pot ser altre que la de S'ARENAL.

Façana de l'altre temps esplendorós Hotel Maracanà. Avui niu de rates i lloc de jucs dels nins de la barriada. No se podria tancar a fi d'evitar qualche desgràcia?

Manifestació de nins des Pil.lari protestant per la manca d'escola.

Es Pil.lari

El curs escolar

Aquest començament de curs fou ben accidentat al Pil.lari, perquè al poble no hi ha escola i els nins s'havien de repartir entre les escoles de S'Aranjassa, la Porciúncula i uns soterranis d'avers les Mervelles.

Davant això, els pares irats acompanyats dels professors i els infants van fer vaga els dos primers dies de classe, se giraren cotxes tallant la carretera, aconseguint d'aquesta manera cridar l'atenció de l'opinió pública i dels res-

ponsables d'educació

El segon dia de vaga, En Joan Perelló, rejidor d'educació de l'Ajuntament, va venir al Pil.lari i va llogar els baixos d'una nova construcció al carrer de la Montanya per a futura escola.

La gent des Pil.lari iradava va tallar el trafic de la carretera girant-hi un cotxe.

El nou president del Club de Petanca

Trobam en Joan Comes i Moll, nou president del Club de Petanca Es Pil.lari, entrenant just davant el local social, l'Hostal Sol i Pau d'Es Pil.lari.

Com és que te presents com a president? Li demanam.

L'antic president va dimidir i no hi havia ningú que se volgues fer càrreg de la direcció del Club. El Club de petanca, és l'única entitat que se mou al Pil.lari, a més de petanca feim reunions i sopars, ara dia 3 feim un dinar homenatge als vells i esper que hi vendràs, serà inte-

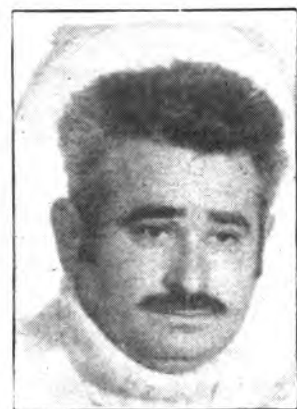
ressant un reportatge per a sortir damunt S'ARENAL DE MALLORCA. Com te deia, perquè no se desfés el club, vaig dir que si a ser president del mateix.

Com és El Pil.lari? li demanam.

Aquí tots ens coneixem hi ha molte amistat entre tots els veinats, diu en Joan, Es Pil.lari és un dels millors pobles que conec per viurer-hi.

Parlant de petanca, quan comença la lliga i amb quins equips conta?

Enguany hem fet un grup de primer i un de segona. Esperam fer bon

paper, que se parli des Pil.lari a tot arreu de Mallorca

A la branca d'aquest robust tamarell, hi hem vist pegar-hi més de dos sucs, de gent que se passetja distreta per la voravia enfront de l'Hotel Cupido. Seria ben positiu tallar-la. El tamarell no hi sortiria perdent i la gent hi guanyaria.

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament . . . 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00) . . . 227643-227644
Bombers . . . 281250-290017
Residència de l'assegurança social . . 289100
Creu roja de Ca'n Pastilla . . . 264040.
Policia Nacional . . 091
Policia Municipal . . 092
Policia Municipal de s'Arenal . . . 267654
Agrupació d'hotelers . . 267654
La Porciúncula 260002
Ràdio Taxi 255440.

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament . . 660050
Oficina de s'Arenal . . . 264071
Bombers . . . 660756
Policia Municipal . . . 661767
Guardia Civil . 264121
Ràdio Taxi . . 263080
Parròquia . . . 263265
Club Tots Junts . . . 265538
Associació de Veïnats . . 265005

S'Arenal
de Mallorca

Telèfon 265005

Deportista i persona

Aquest mes amb: Josep Dolc i Bibiloni, entrenador del S'Arenal

—¿Lloc i fetxa de naixement?

—Consell, 8 de desembre de 1948.

—¿Estudis?

—Primaris.

—¿Ofici, professió o carrera apart de l'esport?

—Comerç

—¿Trajectòria esportiva?

—Com a jugador. La Salle (infantil), Sant Felip (Juvenil), Poniente, Palma, Montuiri, Arenal, Binissalem, Espanya i Arenal. Com a entrenador: Arenal, Juvenil del Mallorca (dues temporades) Espanya, i altre volta Arenal.

—¿Quin és el principal tret del teu caràcter?

—No ho sé. Que ho diguin els altres.

—¿Quines qualitats prefereixes en l'home?

—Que sia home en tots els sentits.

—¿Quines qualitats prefereixes en la dona?

—Que sia femenina.

—¿Partidari del divorci?

—Sí.

—¿Quin és el teu defecte principal?

—Tenc molt mal geni.

—¿Quina és la teva ocupació preferida?

—El futbol.

—¿Quin és el teu somni de benestar?

—Poder arribar a vell i recordar els dies bons.

—¿Quina seria la pitjor desgracia per a tu?

—Veure que els meus fills no creixen bons i forts.

—¿El teu lema?

—Anar per tot amb la cara ben alta.

—¿Què és que t'agradaria ser?

—Professional del futbol.

—¿Quins noms prefereixes?

—Gabriel, Margarida, Antònia i Maria.

—¿Què és el que mes detestes?

—La mentida i les fantasmades.

—¿Quin fet històric admires més?

—El descobriment de les Ameriques.

—Quina reforma admires més?

—Totes tenen defectes.

—Quins són els teus pintors preferits?

—Velasques i el Greco.

—¿Quins són els teus herois de ficció?

—Roberto Alcazar y Pedrin.

—¿Quins són els teus herois de la vida real?

—Totes les persones bones.

—¿Una pel·lícula o programa de televisió?

—Els esportius i "Los insaciables"

—¿Què opines de la ur-

banització des Trenc, Sa Dragonera?

—Que aquests llocs estàn be com estan.

—¿Què opines de la revista S'ARENAL DE MALLORCA? Que és una cosa necessaria per a S'Arenal.

—¿Política o esport?

—Esport.

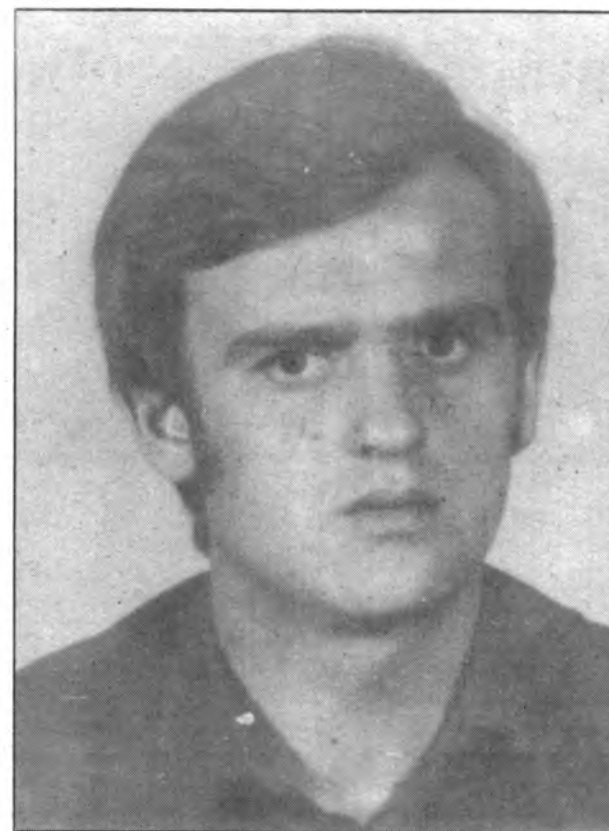
—¿Com t'agradaria que te recordassin?

—Com una bona persona.

—¿Vols dir qualche cosa més abans d'acabar?

—Si, demanar a tots els socis i aficionats de la U. E. Arenal que venguin animar l'equip. Que pensin que l'equip d'enguany és molt jove, però que te calitat i si els jugadors se senten animats podem fer una bona temporada.

QUINTANA

Josep Dolc i Bibiloni, entrenador del S'Arenal.

BAZAR BAHIA

ZAPATOS desde from AB. 1.000 Ptas.	BOLSOS PLAYA desde from AB. 500 Ptas.	AGUA COLONIA desde from AB. 400 Ptas.
DESODORANTES desde from AB. 220 Ptas.	BOLSOS desde from AB. 800 Ptas.	MALETAS desde from AB. 2.300 Ptas.
CINTURONES desde from AB. 300 Ptas.	CARTERAS desde from AB. 700 Ptas.	NECESER desde from AB. 200 Ptas.
ABANICOS desde from AB. 500 Ptas.	ZAPATOS PLAYA desde from AB. 250 Ptas.	PINTA LABIOS PINTA UÑAS desde from AB. 225 Ptas.

Peluquería Señoras y Caballeros BAHIA

Peluquería Señoras y Caballeros al servicio de los clientes del Hotel.
Coiffeur pour Dames et Messieurs au service des clients de l'Hotel
Ladies and Gentlemen's Hairdresser at the Hotel clients service.
Damen und Herren Friseur Salon zu Diensten der Gäste vom Hotel.

SCHNEIDEN - HAARWAESCHE - FRISIEREN
CORTAR - LAVAR - PEINAR 475 Ptas.
CUT - WASH AND STYLE

RASIEREN
A FEITAR 175 Ptas.
SHAVE

HAARWÄESCHE UND LEGEN
LAVAR Y MARCAR 475 Ptas.
WASH AND SET

FAERBEN
TINTES 950 Ptas.
DYEING

DAVERWELLE
PERMANENTE 1.500 Ptas.
PERMANENT

10% Descuento a los Clientes
Discount to the Clients
Rabatt der Gäste
HOTEL BAHIA

Descuento
Discount
Rabatt

10%

a los Clientes
to the Clients
der Gäste

HOTEL
BAHIA

Final a Montebello (Les Palmeres)

Campanya de promoció física-esportiva

"Nedar es salut"

El Consell Superior d'Esports juntament amb l'Ajuntament de Llucmajor, han vingut desenvolupant durant els mesos de juliol, agost i setembre, una campanya de promoció físico-esportiva anomenada "Nedar es salut". Aquests cursos que han reunit més de dos-cents participants amb unes edats compreses entre els cinc i els quinze anys i s'han celebrat a les piscines de Ca'n Marià a Llucmajor i a Montebello a Les Palmeres.

Precisament, fou a aquest darrer complex on va tenir lloc el final de curs i l'entrega de diplomes i medalles a tots els nins —dels dos llocs— que participaren a l'esmentat curs.

L'acte va començar amb una demostració dels petits de cinta groga que fou molt aplaudida pel públic. Seguidament va tenir lloc una competició, en les diferents categories, el resultat de la qual foren els següents.

CINTA VERDA

Masculins; 1er. José A. Monjon, 2on. Joaquín Pérez i 3er. Pau Thomàs.
Femenins; 1ar. Antònia Vidal, 2an. Miquela Puig i 3ra. Apolonia Mates.

CINTA ROJA

Masculins; 134. Manuel Romero, 2o. Jaime Rubio i 3er. Anastasi Bermudez.
Femenins; Inmaculada Fuster, 2na. Antònia A. Vidal i 3ra. Inmaculada Sureda.

CINTA BLAVA

Masculins; 1er Pere Bar-

celó, 2on. Ramón Ramos i 3er. Joan Carles Mas.

Femenins; 1ra. Inmaculada Fuster; 2na. Maria Cruz Fernández i 3ra. Agueda Pérez.

ACTE FINAL. Finalment, la presidència que va estar composta pel tinent batle Joan Puigserver i el coordinador Tomás Canta-

llops —entre altres— feu entrega d'uns obsquis als monitors Julià Mascaró, Conxa Pérez i Herminia Hernaiz. També van tenir placa commemorativa, per la seva col·laboració, Pérez de Pablo i Pedro Blanco, propietaris de les piscines on han tingut lloc aquestes proves durant més de dos mesos.

Concha Pérez y Herminia Hernaiz, monitores de la piscina de Montebello (Les Palmeres).

El carrer Recalde

El dissabte, dia 4 de setembre, festa de carrer, al carrer Recalde de Cala Blava.

El matí, els més grans s'aixecaren de bona hora per enremellar amb paperines i banderoles. A les 9, els xeremiers de Santa Eugènia començaren el cercaviles per a despertar els petits. Gimkames, cu-canyas concurs de dibuix,

carreres de cintes, carreres de sacs, agafar les aneres i les síndries per dins l'aigua...

El vespre, la comèdia "Arnau cap de bou", verbena, focs artificials i traca final.

Una bona festa de carrer, organitzada sense subvencions, però amb la participació i la feina de tots els veïnats del carrer.

Una demostració d'allò que se pot fer quan tothom participa.

L'endemà, se va continuar el campionat de futbol al camp del complex de Montebello a Les Palmeres.

Hi prngueren part el Sol i Platja, Memphis II, Rosimar II, i Pi II. El Sol i Platja fou el campió d'aquesta prova.

RESTAURANTE

Piscis

Cuina casolana
Bodes, comunions i altres banquets.

Carrer del Gran i General Consell
(devora l'Hotel Bahía de Palma)
Tel. 264253.

Bar Restaurante

Club Bahía

Especialitats
Peix fresc
Carns de Girona
Plats típics mallorquins

S'ARENAL DE MALLORCA

JAN TOKI

CUINA TIPICA VASCA

JOSE LUIS y CARMEN ARRILLAGA

Sometimes Park, 80 - 81
Frente Balneario 3

ELECTRO TUR

INSTALACIONES ELECTRIQUES
INDUSTRIAL
MONTATGES ELECTRICS
ENERGIA SOLAR
FOTOVOLTAICA CALORIFICA
AIGUA CALENTA I LLUM
ANTENES COLECTIVES
PORTERS AUTOMATICS
PRESSUPOSTOS
Teléfono 260171

BAR TIRO

LOCO

Especialitat en: Paelles i cuina casolana i internacional.

Carrer Bellamar, 7
(devora l'Hotel Balmes)
Ca'n Pastilla.

KAMAL

FOTO-CINE-VIDEO

PROXIMA

INAUGURACIO

RIU CENTRE LES

MERAVELLES

TEL. 46 16 24

ADREÇOS DE TAULA-LLENCERIA
BRODATS
PARAMENTS-FLASSADES I
ENCARRECS

Brodats JIM

Antonia Catala

Exercit Espanyol, 3
Telèfon 263819 S'ARENAL DE MALLORCA

ALBORADA

RESTAURANTE GALLEGO

Carretera Militar, 269

Teléfono 26 07 25

EL ARENAL
PALMA DE MALLORCA

Temps d'eleccions

En Climent Garau vol mirar
De defensar sense instins,
I advertir als mallorquins
Que se mirin en votar.

No vos deixeu enganyar
De fet pels parlamentaris,
Detesten els seus sufragis
I vos voldran embaucar.

Mirem tots de defensar
La Gran Illa Mallorquina,
Que és una Perla Fina
Que treu ells ulls per mirar.

Tenim de tot per menjar
Si un vol treballar-hi,
De carn de blat i de vi
de fet de tot pot sobrar.

El Partit Socialista
De Mallorca hem de votar
Ell per noltros mirà
de defensar sa partida
Ha presa la seva mida
Per poder-nos ajudar

No mos hem de refiar
De partit capitalista.

De fet no hem de consentir
rebre ordres de Madrid
Que no treurem cap profit
Si d'ells mos hem de servir
Hi ha home mallorquí
Que està molt ben preparat
Treballador i honrat
bastants podem trobar h'ni

Si guanyam les eleccions
Planta Nova s'ha de fer,
S'ha de lleurar és sementer
Sense deixar ni recons.
Ja tenim bones lliçons
d'aquest govern que ha
/passat

En ritme continuat
Amb sos mateixos pendons

Per lo tant, arenalers,
Hem de posar els peus plans
Que de fet és mon
d'engany,
Tenir es mandos forasters,
Van a lo seu i res més,
En tenim experiència
En tot prenen sa lleccia
Per endur-sen els doblers.

CLIMENT GARAU

Top-les arenaler

Se platge de S'Arenal
que ara està molt ben
/cuidada
tot l'estiu una gentada
trepitga tal litoral,
on tothom pareix igual,
el jove, el vei, ric o pobre.
Platge bella on si troba,
de entant en quant,
/famelletes,
que van mostrant ses
/mametes
panxa a l'aire, fora roba.

TOMEU SBERT

Nostre idioma

Per Mallorca demanam
per asser just i en raó,
l'idioma que parlam
que vulguin respectar-lo.

L'idioma mallorquí

Haurien de respectar
per asser propi d'aquí
Se mereix apreciar.

Te un valor cultural
que no es pot despreciar
pels ilustrats ensenyar
el que volem defensar.

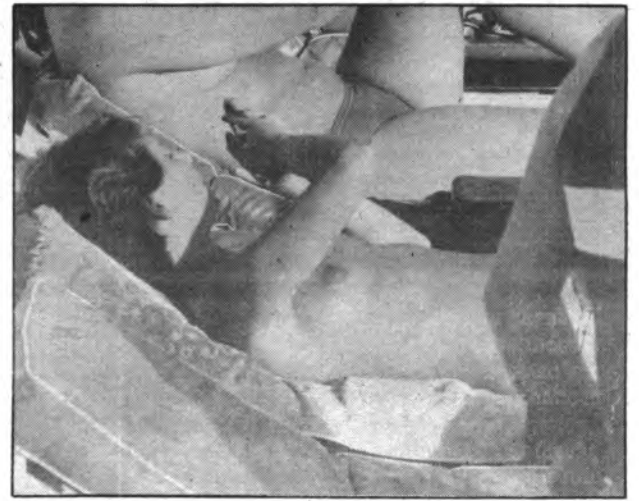
La història de nostra illa
te renom universal
per bellesa i per bon clima
és de fama mundial.

Diuen sa perla daurada
de Mallorca a nes parlar
per medits tan destacada
per tothom tan alabada
que ningú pot oblidar.

ESCANDELL

Temps d'eleccions

Estam en temps d'eleccions
També temps d'analitzar,
Arribar a conclusions
Sa Llei s'ha de respectar.

Tenim un poble que vol
Un orde canalitzat,
Suposam, serà un consol
Estar independitzat.

Els Socialistes de Mallorca
Volen que sia realitat,
Els altres posen sempre
/pega

I S'Arenal va separat.

Sinó que em diguin la
/forma

De dur el poble orientat,
Els taxis són plataforma
de lo mal equilibrat.

El mercat següeix sa norma
I també està destriat,
cent vuitanta de tal forma
Signaren disconformitat.

I tregent conclusions
Valdrà la pena mirar,
En properes eleccions
Qui millor pot governar.

Argenteria i Rellotgeria MARINA

S'Argenter de S'Arenal Carrer Salut, 21

MUNDI FAUNA

Medicaments per a bestioles
Servei de manescals cada dia de 7 a 9
Exercit espanyol, 23
Devora es Pont

PISCINES

Tratament - montatge -
productes químics -
antialgues etc.

Energia Solar - Aigua - Calefacció - Gas - Sistemes
d'estalvi d'Energia - Maquinaria de Bricolage
suministros
ARENAL
Amilcar, 18 Telefon 265329 S'Arenal de Mallorca

NIGHT CLUB

MAKIAVELO

Allò que l'ambient nocturn de S'Arenal estava esperant

El night Club més distingit de S'Arenal,
ha reemprés la seva activitat diària

Amb les seves selectes orquestres:
BRUMAS con PALOMA
TRIO RIVERS

Informacions i reserves. Tel. 263257 nits.

**STEAK
HOUSE**
Festival

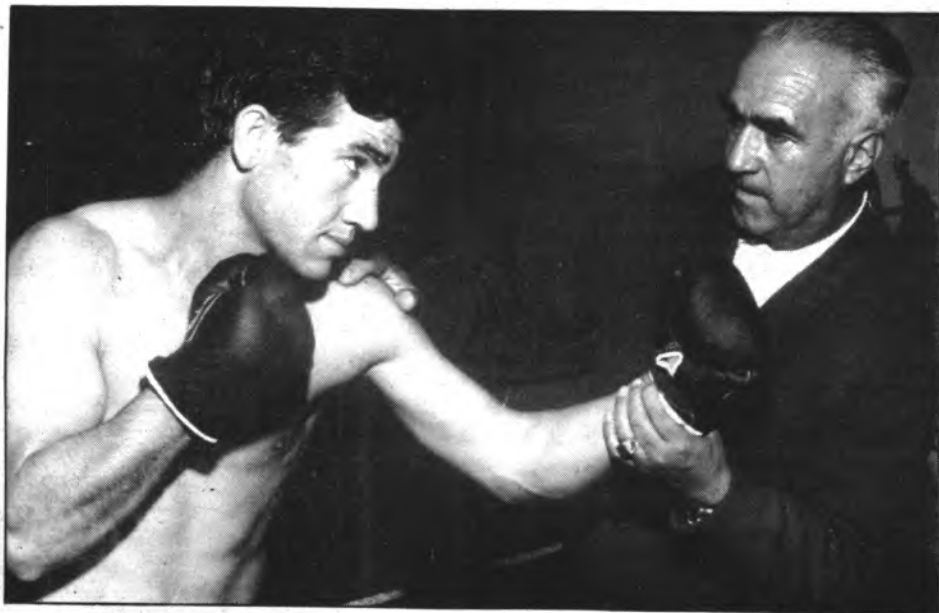
Especialitat en
carn a la brasa i
pastes italianes

Hotel Festival

Platja de S'Arenal
Sortida n.º 5

Esbertades Esportives

Per gentilesa d'Assegurances Mare Nostrum

Començam una altre secció de "Esbertades Esportives" parlant del "Dia de la Vela", l'organització del pujant Club Náutic S'Arenal. Hi participaren en una de les moltes proves disputades, el Príncep d'Astúries, les Infantes Elena i Cristina y els seus cosins Pablo i Alexia, de Grècia.

Els participants Reials aconseguiren algunes bones classificacions en les respectives proves. Es de senyal que el cinc navegants citats vingueren desde Cala Nova a S'Arenal navegant. Hi ha unas 7 milles de navegació. Detall interessant.

I passant les classificacions generals, molt laborioses totes direm que hi va haver triomfos de "Pirata" tripulada per Miguel A. Llodrà: "Es Delfí" de Payeras: Cassiopea" de A. Ripoll i A. Gomila: "Pastanaga" de Antoni Ferrer: "Bolero" de Vicens Sanmartín y Francisca Novell: "Banana" de germans González entre altres.

Es por dir que hi participaren embarcacions de la majoria de clubs náutics i el total de embarcacions fou superior a las dos-centes.

El Comandant de Marina de Mallorca, Marcial Sánchez-Barcaiztegui Arenal fou distinguit amb una artística placa com a prova de reconeixement per la seva gran labor i recol·lament a la vela. Els donants de la aludida placa

foren els qui componen la secció de vela del club náutic arener. Un detall simpàtic i agradós i molt merescut.

Entre les autoritats que assistiren a l'entrega de trofeus als respectius campions o millors classificats del "Dia de la Vela" hi eren "l'Almirante Jefe del Sector Naval de Balears" junt al batle de Lluçmajor Miguel Clar i en Juan Miguel Catany president del club organitzador. Un acte solemne i brillant.

I pasam de la vela a l'atletisme. En Josep Peñalver Nieto es actualment el "recordam" de Balears de 3.000 i 5.000 metres marxa. Un bon esportista en Josep Peñalver. Perteneix al "Club Atletismo Peñalver-Aspe".

Per altre part, el mateix Peñalver està preparant la celebració de noves proves atlètiques a S.Arenal. ¡Petit pero valent aquest Peñalver!

Seguim am l'atletisme. En Toni Limpiañez, del "Club Atletismo La Porciúncula" es "recordam" absolut dels 10.000 metres llisos. En Limpiañez te un temps de 31.06.34.

Molt bona la labor de La Porciúncula en atletisme.

L'equip del S'Arenal,

Primera Regional Preferent aconseguí una important victòria a Paguera, derrotant al C. D. Cade per 0-1. Un gol marcat per Calderón, més conegut per "Pacheco" y que signifiquen dos importants punts positius.

El Parroquia Arenal aiximateix aconseguí dos punts més al derrotar en el "Camp Roses" a L'Atletic Vivero per 2-1.

El boxejador "Rudy" fou cridat per la Federació Espanyola per actuar a la reunió del Palau d'esports dia 24, a la confrontació España-Argèlia. Pero en "Rudy" alegà que no estava entrenat. El seleccionador Palenque, que prepara l'equip nacional no pogué veure damunt es ring el deportista de S'Arenal. Una verdadera llàstima.

I es que en "Rudy" havia d'haver estat avisat amb més temps al combat i així tenir temps de preparar-se. De totes maneres es ja molt difícil que en la seva vida deportiva pugui arribar a defensar al nostre país en competició pugilística.

Per altre part sabem que en Josep Peñalver està preparant una nova carrera d'atletisme. ¡Aquest Peñalver mai descansa! I a més és un bon atleta. Endavant Peñalver.

TOMEU SBERT

AGENCIA D'ASSEGURANCES A S'ARENAL MARE NOSTRUM

Carrer d'en Bergues, 50 Tel. 265374

GUARDERIA
PETITO

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n.
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

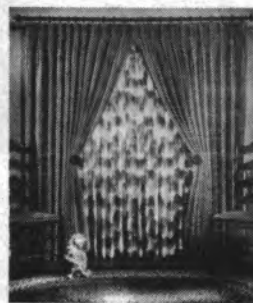
HOTEL PLAYA GOLF

BOTIGA DE
SOUVENIRS
OBJECTES
DE REGAL

PERRUQUERIES
DE
SENYORES
I CAVALLERS

INSTITUT DE
BELLESA
SAUNA-MASATGES
BEAUTY FARM

CTRA. ARENAL, 366 - TEL. 261824 - PLAYA DE PALMA (MALLORCA)

MERCERIA L'ESPERANÇA

CONFECCIO I
MUNTATGE
DE CURTINES

Carrer Salut, 18. Teléfon 26 54 09.

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

PSM - Nacionalistes de les illes

28. OCTUBRE: UN MOMENT HISTORIC. — Una dreta en crisi i uns partits centralistes incapaces de representar els interessos de Mallorca en el Parlament, ofereixen un moment històric per consolidar un partit progressista i nacionalista que sigui la veu de Mallorca en el Parlament. Es l'hora del "PSM Nacionalistes de les Illes".

1. LA VEU DE MALLORCA EN EL PARLAMENT. — Mallorca no ha obtingut res dels partits centralistes. Tenim un Es-

tatut de tercera i sense aprovar. Ens falten unes tarifes de transport com les de Canàries. L'Estat inverteix a Mallorca unes quantitats ridícules i n'obté divises abundants. Donam molt més del que rebem. Això canviarà si una veu de Mallorca ho denuncia en el Parlament.

2. PROJECTE D'ESTATUT. — Volem una Mallorca moderna dins un Estat Espanyol democràtic i federal, plenament integrat dins Europa. Hem d'acabar amb el vell centralisme i amb el nou que

representa la LOAPA, aconseguint per a totes les nacionalitats i regions de l'Estat Espanyol la màxima autonomia que permet la Constitució.

3. UNA MAJORIA DE CANVI I PROGRES. — La victòria de les forces nacionalistes i progressistes, el 28 d'octubre, ha de donar com a resultat la formació d'una ampla majoria de canvi i progrés capaç de modernitzar l'Estat Espanyol, que ha de garantir les llibertats personals i nacionals de tots els ciutadans, abolint tota legislació discriminatòria i repressiva, consolidant la democràcia a través de la vertebració d'un vertader Estat de les Autonomies, a través del sanejament de l'Administració Pública, de la democratització de les Forces Armades i Cossos de Seguretat, de la integració dins Europa, de la reforma de la Seguretat Social..., en definitiva, a través del control públic de les institucions. Només aquestes reformes estructurals podran aturar la reacció de la dreta, el colpisme feixista i l'escalada de la violència.

4. PER FER MALLORCA: L'ESTATUT D'AUTONOMIA. — L'Estatut és l'eina que farà possible el govern de Mallorca pels mallorquins. Per això hem de reformar l'Estatut per dotar-lo de les mateixes competències dels del País Basc i Catalunya. El sistema electoral i institucional de l'Estatut ha de respectar els drets històrics de la Part Forana i els de les Illes de Menorca, Eivissa i Formentera.

5. DRET AL TREBALL I AL BENESTAR. — A través d'una majoria de canvi i progrés en el Parlament hem d'establir millores substancials per als treballadors. El "sou-base" ha de ser suficient per a viure. El subsidi als aturats ha de complemen-

tar-se amb la utilització dels treballadors sense feina en obres d'interès públic. L'edat de jubilació ha de reduir-se i les pensions han d'esser equivalents als sous i exemptes de tot impost. L'increment de la productivitat ha de dur a la reducció progressiva de la jornada laboral. Ha de promulgar-se una estricta normativa d'incompatibilitats per evitar l'acaparament existent de llocs de treball. Propugnam una economia mixta on, al costat del dinamisme de la iniciativa privada, l'Estat garantixi el benestar de les classes desfavorides, activi l'economia a través de la inversió i asseguri el ple funcionament dels serveis. Tasques prioritàries dels poders públics seran el tractament i la reinserció social dels marginats.

6. ECOLOGIA. — La dreta ha fomentat a Mallorca un urbanisme salvatge que amenaça l'illa amb una destrucció sense remei. Urgeix l'establiment d'una ordenació territorial de Mallorca que protegeixi els espais naturals avui en perill com s'Albufera, Es Trenc, Sa Dragonera, S'Albufereta, Cala Mondragó... En definitiva, hem d'aconseguir un medi ambient sense contaminació que ens permeti, a través de l'aprofitament dels recursos naturals, un nou tipus de vida.

7. TURISME. — Avui són els "tours operators" estrangers els qui controlen el turisme de Mallorca. Els mallorquins hem de recuperar el control del nostre turisme i l'hem de reorganitzar perquè serveixi d'estímul i complement als altres sectors econòmics de l'illa.

8. AGRICULTURA. — Volem una agricultura on els principals beneficiats siguin els propis pagesos i no els intermediaris especuladors com passa ara. Hem de proveir els pagesos de sistemes de crèdit que els permetin realitzar les inversions necessàries en instal·lacions, maquinària, planters, etc. Els carburants i electricitat per a la pagesia han de tenir una reducció substancial de tarifes. El cooperativisme agrari, tant de producció com de distribució, ha d'esser estimulat. Les importacions agràries de fora Mallorca s'han de controlar estrictament. L'oferta agrària de l'illa ha de dirigir-se sobretot al mercat interior i satisfer la gran demanda generada pel turisme.

9. INDUSTRIA I CO-

MERC. — El cost de la insularitat frena les possibilitats industrials de Mallorca i encareix el comerç. Hem de posar-hi remei amb unes tarifes com les de Canàries. El sector de la petita i mitjana empresa, peça clau de tota la indústria i comerç de Mallorca, ha d'esser protegit amb crèdits i fomentant l'associacionisme per guanyar la batalla contra els grans monopolis que han començat a dominar l'illa i arruinar molts dels nostres petits comerços i empreses.

20. SANITAT, ASSISTÈNCIA SOCIAL I CONSUM. Volem que la Sanitat s'acosti i serveixi a l'usuari. Es necessària la creació de centres de planificació familiar i la renovació de l'atenció psiquiàtrica a través d'ambuladoris, i l'assistència social a la tercera edat mitjançant la construcció de residències obertes. Exigirem que el consumidor sigui protegit a través del control sobre la manipulació dels consums i de la inspecció de les vendes.

11. CULTURA I ENSENYAMENT. — Una educació generalitzada i gratuïta ha de fer arribar a tots els mallorquins la pròpia identitat històrica i cultural. Hem d'aconseguir la plena normalització de la nostra llengua i la integració dels inmigrants.

L'Estat ha de procurar llocs gratuïts als nostres infants a partir dels 3 - 4 anys per aconseguir una educació adequada. L'educació especial tindrà com a finalitat el desenvolupament integral dels infants. La reforma de la Formació Professional ha de millorar la preparació dels nostres treballadors. Una Universitat de les Illes, planificada d'acord amb la nostra societat, ha de proveir de quadres altament qualificats el sistema econòmic i cultural de Mallorca.

12. ESPORT I LLEURE. — Es necessita una democratització de les federacions esportives. S'ha de potenciar l'esport de base i el no competitiu aprofitant totes les instal·lacions existents i fomentant-ne la creació de noves. S'han de crear llocs d'esplai oberts per als infants a hores no escolars i per als vells.

13. BASES MILITARS I SERVICI MILITAR. — L'entrada a l'OTAN significa un perill davant la nostra voluntat de no alineació dins blocs militars internacionals. No volem que Mallorca sigui un camp d'entrenament per la guerra i en conseqüència defensarem la desaparició de les bases militars. Defensarem un servei militar voluntari i en el propi lloc de residència.

CONSTRUCCIONS J. RIVAS MAS

ESPECIALISTES EN MANTENIMENT D'HOTELS

CANONGE MATEU ROTGER, 25

TEL. 26 48 53

LAS MARAVILLAS

LLOGUER DE COTXES

CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

LE RACIM

RESTAURANTE

Especialitats: Couscous, cuina internacional i francesa.
Carrer Horacio, 11
Telèfon, 263553.
Ca'n Pastilla.

COMIDA RAPIDA ECONOMICA
FAST FOOD

KING'S
FRIED
CHICKEN
ESPAÑA

el exquisito pollo frito rebozado

Recien hecho
Listo para llevar
To take away
Zum Mitnehmen

Tel. 26 65 62

SALIDA 7

King's

ELECTRICA

F. Ayudarte

Instal·lacions i reparacions
S'ARENAL DE MALLORCA

RAFAEL RAMIS TUGORES, S
26 17 38 ARENAL DE MALLORCA

RESTAURANT MONTEBELLO

Bodes, comunions, banquets

Preus especials per a dinar de companyions

Menú nins comunions a mitat de preu

Grans jardins -tenis- fútbol sala
-jocs infantils-piscines

Urbanització Les Palmeres. Carretera del Cap
Blanc. Telèfon 265020

ADESIARA **Els amors secrets**

Quan encara hi havia a França camps de concentració per als exiliats de l'exode espanyol, cap al 1945, s'havien format brigades militars que, acabada la segona gran guerra amb el triomf dels aliats i l'enfonsada del nazisme, s'anaven ja dissolent; els supervivents de la gran tragèdia hispànica ja trobaven feina a la pagesia i a la indústria i una claror d'esperança els feia creure en una pròxima tornada a la pàtria.

«Vençuts Mussolini i Hitler, que foren els qui feren triomfar el "generalíssim" espanyol, les democràcies liquidaran el seu règim», es deien, amb bona lògica, els qui enyoraven llur país. Però la lògica falla sovint en la història dels homes. I l'esperança d'una reparació democràtica duta a terme per les grans potències va fallar perquè les misterioses raons d'Estat i els egoismes internacionals decidiren de continuar sostenint el franquisme.

Fou aleshores, pel 1945, després de l'alliberació definitiva i total de França, quan un bon dia els cinemes francesos anunciaren una pel·lícula, adaptació de la novel·la de Hemingway *Per qui toquen a mort*, interpretada pels dos artistes més brillants i famosos d'aquella època: Ingrid Bergman i Gary Cooper.

Suposo que, durant la llarga durada del franquisme, la pel·lícula en qüestió devia ésser rigorosament prohibida a les pantalles espanyoles, però que, després del 1975, el públic espanyol l'ha poguda veure. Sigui com sigui, els exiliats de la guerra in-civil espanyola van fer cua a les portes dels cinemes francesos per poder admirar-la, car de seguida va córrer la notícia segons la qual Gary Cooper hi representava un intel·lectual nord-americà voluntari per a lluitar amb els republicans, i l'actriu sueca, aleshores de vint-i-cinc anys, en la plenitud de la seva bellesa física i del seu esclat artístic, un paper de miliciana, una noia de família burgesa republicana, que s'hagué de refugiar a muntanya per escapar de la mort. Per cert, per representar el seu paper de noia miliciana, va haver de sacrificar la seva esplèndida cabellera, sacrifici que va acceptar sense pensar-s'hi.

La novel·la és més bona que el film, tot i que aquest té moments de gran emoció i realisme, però és indiscutible que se salva per la interpretació magistral dels dos grans artistes. I d'això volia parlar. Per als centenars de milers d'exiliats, el fet que les dues personalitats més rellevants i simpàtiques del cinema mundial «combatessin» al costat de la República fou una mena de consol, un bàlsam que endolcís una mica l'amargura de llur profunda decepció. Les noies de l'exili adoraven en secret Gary Cooper, que en la pel·lícula dona la vida per la causa republicana. I els homes notaven la fotografia d'Ingrid Bergman de la premsa gràfica, l'elevaren en llur cor a la categoria d'artista preferida entre totes i fou en llur pensament com una altra Mariana Pineda.

He evocat aquests esdeveniments, ara que la televisió francesa, per honorar la memòria de la gran artista sueca, ha tornat a emetre com a homenatge aquella pel·lícula, *Per qui toquen a mort*, adaptació de la cèlebre novel·la d'Hemingway.

Domènec de Bellmunt

A Don Toni Galmés

Amb tot molt gros interès
Vaig llegir el repertori,
que en molt detallada his-
tòria

Va fer el Senyor Galmés.
Va relatar el procés
d'aquell tan guapo Arenal,
vestit de pins, tant cabal,
la platja neta amb excés.

Senyor Galmés descifrà,
aquella bella verdor,
aquell tranquil horitzó
que podies divisar,
tranquil podies pescar,
peixos grossos, que hi
havia,
el seu cap ensenyaria,
per tu poder-lo agafar.

A dins el gran Son Sunyer
estols de conills hi havia
Molta gent se divertia
per que llibertat tengué,
Assegut en es claper,
veia conills pasturar
i ne podien matar,
si n'havien de mester.

Perdiu a guardes anaven
pasturant pels sementers,
quan veien els forasters
d'ells no es preocupaven.
Pasturant continuaven
tranquils per dir-ho així,
allà devers Son Verí
el mateix sistema empra-
ven.

Aquella pau sucumbí

Tot degut a s'interés
aquells pinars amb excés
poc a poc van esvaïr,
també llebre i conill
de fet han desaparegut
un nou mon ens ha vingut,
molt diferent podeu dir.

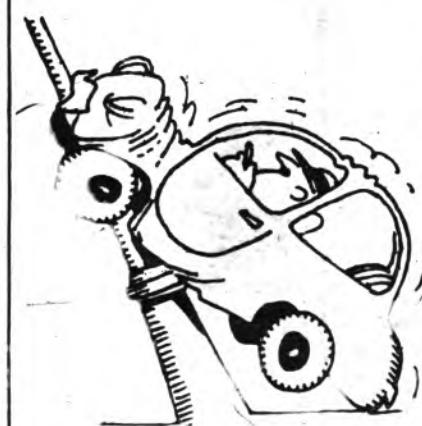
Els mallorquins hem per-
dut
de fet el nostre valor,
S'estern n'es el gran senyor
d'aquest paradís agut,
el mallorquí n'és menut
a davant el foraster,
ell fa lo que li ve be,
tot lo seu n'es ben rebut.

Senyor Galmés podem dir
que hem perdut sa potes-
tat

aquell jardí tan cuidat
de fet sa va extingir
avui tot el mallorquí
de fet viu molt regirat
de foraster extremat
Mallorca se va invadir.

Però hem de resistir
perque n'es sa nostra terra
amb sa dreia i amb s'es-
querra
tenim molt que influir
veure de tot produir
per que n'es terreny ben bo
se mos para nostro cor
cap importancia és dar-li.

CLIMENT GARAU

HISTÒRIES INSÒLITES

AL CONGRÉS DE DIPUTATS

PSM-NACIONALISTES DE LES ILLES

JOAN PERELLÓ

Nascut a Campos dia 10 de juliol, l'any 1953. Es casat i té un infant.

S'incorporà al PSM arrel de la campanya electoral de l'any 1977.

Es administratiu a la companyia "Iberia", actualment en excedència des de que ocupa el càrrec de tinent de batle de l'Ajuntament de Palma, on s'ocupa de l'educació, la normalització lingüística, les biblioteques i els arxius.

Comparteix aquestes activitats amb la d'escriptor, i ha publicat tres llibres.

MARIA JUAN

Va néixer a Ciutadella de Menorca dia 4 de maig, l'any 1947. Es fadrina, llicenciada en Filosofia i, professionalment, mestra d'escola.

Pertany al Partit Socialista de Menorca des de la seva fundació, el setembre del 1977, i formà part del seu primer secretariat.

Actualment és Consellera de Sanitat del Consell Insular de Menorca, on ha desenvolupat un programa d'educació sanitària i altres tasques respecte de la deficiència mental, les guarderies, etc.

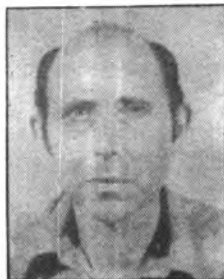

CLIMENT GARAU

Va néixer a Palma dia 5 d'octubre, l'any 1924. Es casat i té tres fills.

S'incorporà al PSM l'any 1978, després de pertànyer a organitzacions com ANAM, GASI i Unió Autonomista.

Ha estat president de l'Obra Cultural Balear des de l'any 1969 fins al 1977, i també ha estat president de la Promotora Mallorquina de Mitjans de Comunicació (Ràdio Mediterrània). Professionalment, és apotecari analista.

JOSEP ESTELRICH

Va néixer a Sant Joan dia 28 de maig, l'any 1928. Es casat i té tres fills.

Treballa i viu en el camp i és membre de la Unió de Pagesos.

La seva alta en el PSM s'ha produït enguany.

Es membre del Centre Cultural de la Cooperativa Agrícola i Regidor de la Candidatura Independent de Sant Joan.

BARTOMEU PAYERAS

Va néixer a Inca dia 2 de maig, l'any 1948. Es fadrí, i resideix a Pollença.

S'incorporà al PSM el maig de 1979. Es llicenciat en Biologia i professor agregat a l'Institut Berenguer d'Anoia d'Inca.

Ha realitzat tasques d'investigació oceanogràfica i de microbiologia i contaminació marina de l'Institut Oceanogràfic. Ha estat Campió d'Espanya de natació i promotor del ressorgiment esportiu del tir de fona. Co-fundador a Pollença de l'O.C.B. i de la revista "El Gall".

GABRIEL FLORIT

Va néixer a Sineu dia 11 de desembre, l'any 1944. Es casat i té dos fills.

S'incorporà al PSM l'any 1981.

Treballa com a venedor a una empresa de comerç i és membre de l'Associació de Veïns i de la de Pares del Coll d'en Rabassa. Col·labora a diversos mitjans de comunicació de Palma i de la Part Forana i ha desenvolupat una important activitat cultural a Sineu.

PERE MIRALLES

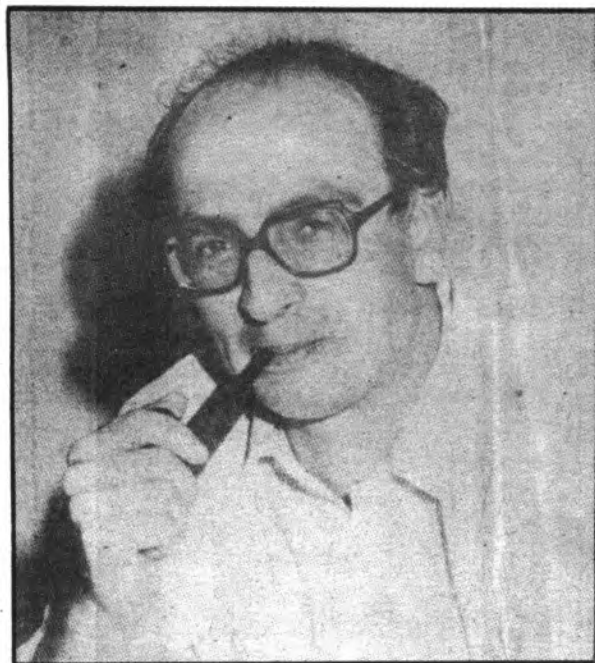
Va néixer a Montuïri dia de setembre, l'any 1929. Es casat i té tres fills.

La seva alta en el PSM produí el març de l'any 1977.

Es pagès, tinent de batle l'Ajuntament de Montuïri, membre de la Unió de Pagesos de l'Obra Cultural Balear, l'Associació de Veïns i de la Pares, i Director de la Banda Música de Montuïri.

I PEL SENAT

PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA

DAMIÀ PONS

En Damià Ferrà-Ponç, conegut així a través de la seva tasca intel·lectual, va néixer a Campanet dia 12 de maig, l'any 1949. Es casat i té dos fills.

S'incorporà al PSM l'any 1978, i n'és actualment el Secretari general.

Es llicenciat en Filologia Catalana, i treballa a l'Institut Nacional de la Seguretat Social. La seva tasca d'investigació de la nostra cultura està recollida a revistes especialitzades com són "LLUC" i "RANDA".

LLORENÇ RIGO

Va néixer a Palma l'any 1939. Es casat i té tres fills.

Treballa i viu del camp i és membre de la Unió de pagesos. Formà part de la Cooperativa Agropecuària de Mallorca i esser un dels promotors de Cooperativa Pagesa de Mallorca. Actualment és tinent de batle de l'Ajuntament d'Inca per Candidatura Progressista Independent, membre de la Caml Agrària d'Inca i de la Jur Rectora de la Caixa Rural Provincial. Ha estat proposat com a candidat a Personatge Agrícola de l'any.

**AQUESTA ES LA CANDIDATURA QUE
DEFENSARA LA
INDEPENDENCIA DE S'ARENAL**

**Dimecres dia 13 d'octubre
a les 9 del vespre
A la sala de congressos de l'Hotel Sant Diego**

MITING DEL PSM

**Hi serà debatuda la creació
del nostre municipi**

Tothom hi és convidat.

